

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל אייל (יעקב) יונניאן ז"ל

בן טובה ואהרון
נולד בירושלים

בתאריך כ"ח באב תשל"ה, 5/8/1975

התגורר בירושלים

התגייס ביולי 1994

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל בעת שירותו, בתאונת דרכים

בתאריך כ"ט באייר תשנ"ז, 5/6/1997

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 9 קבר: 2

הותיר אחריו הורים ושמונה אחים ואחיות

בן 22 בנפלו

קורות חיים

בן טובה ואהרון. נולד ביום כ"ח באב תשל"ה (5.8.1975) בירושלים, אח תאום לאלון, ואח לאבי, אורלי, רונית, איתן, רויטל, ליאת וגיא.

הוא החל את לימודיו היסודיים בבית-הספר הממלכתי-דתי 'מיימון' בקרית משה והמשיך ללימודי התיכון בבית-הספר 'הימלפארב' בשכונת בית וגן.

כשהיה בכיתה ד' עברה משפחתו להתגורר בשכונת רמות בצפון העיר ואייל המשיך לשמור על קשר עם חבריו בשכונה הקודמת ובמקביל הצטרף לסניף 'בני עקיבא' ברמות.

כבר מגיל צעיר בלט אייל באישיותו ובחוסנו הגופני, היה מוקף חברים ותמיד יזם והוביל את החברה באהבה רבה. היה פעיל בתנועת 'בני עקיבא' בשבט 'המבשר' בקרית משה, שם היו מרבית חבריו ואיתם הקפיד לצאת לכל המסעות ולהגיע לכל הפעילויות שנערכו בשבט.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אייל אהב מאוד לצייר וציוריו היפים מעטרים את קירות הבית. הוא היה חובב ספורט ונטל חלק בענפי הספורט השונים, כדורגל, כדורסל, טניס, כדורעף, ריצה ועוד. בתקופה מסוימת אף היה שחקן מן המניין בקבוצת הכדורסל 'אליצור ירושלים' וכן בקבוצת הכדורסל של בית הספר 'הימלפארב'.

בכל שנות חייו פעמה באייל אהבת הארץ והוא ניצל כל הזדמנות לטייל בחיק הטבע, להתפעל מנופיה היפים של מולדתו, נחליה ושביליה. כשהיה פוגש אדם שפניו מועדות לטיול בחו"ל היה שואלו: "את הארץ אתה כבר מכיר שאתה הולך לרעות אצל אחרים?"

אייל למד בישיבת ההסדר 'שילה'. חשוב היה לו לטעון עצמו במטען רוחני ותורני. אייל ראה את עתידו בחינוך העם, ועם חזרתו ללימודי הישיבה שילב את אלה עם לימודים במכללה למורים 'ליפשיץ', מתוך רצון לקחת חלק בעיצוב פני הדור הבא.

אייל ראה חשיבות ראשונה במעלה באיחוי הקרעים בעם ואף התנדב לפעילות בתנועת 'גשר', לקירוב לבבות בין דתיים לחילוניים. לקראת חגים יצא עם חברים בישיבה לבית-החולים לחולי נפש 'איתנים' לעודד ולשמח ילדים ומבוגרים בשמחת החג.

אייל התגייס לשירות חובה בצה"ל ביולי 1994 למסלול בני ישיבות. גם בצבא שאף לתרום כמה שיותר ולהתנדב לחטיבת הצנחנים. אייל עבר בהצלחה את הגיבוש לסיירת צנחנים אך נאלץ להישאר בגדוד בשל 'השבחת גדודים'. בעקבות פציעה ברגלו בשלהי הטירונות, נאלץ לנוח שבועות רבים בבית ולקבל סדרה רצופה של טיפולים, אך כיאה לאישיותו הוא לא ויתר ועשה הכל לחזור ולשרת יחד עם חבריו בלבנון, להשתתף באימון ואף להשלים את קורס הצניחה. מפקדו מספר: "אייל רצה להיות קצין בצה"ל אך בעקבות פציעה ברגלו נאלץ לעבור טיפולים רבים ולמרות זאת, בעקשנות ראויה לציון הצליח לסיים את מסלול הלוחם ולהיות בין החיילים הטובים בפלוגה."

ביום כ"ט באייר תשנ"ז (5.6.1997), נהרג אייל בתאונת-דרכים שאירעה בכביש הבקעה צפונית ליישוב ארגמן. אייל, יחד עם חברו ומפקדו בצבא, אורי, שני הוריו וחבר נוסף, היה בדרכו לחתונתו של אורי במושב הזורעים בצפון. בשעות הערב, מועד החתונה, חיכו כולם לבואו של החתן ומלוויו ומשבשו להגיע, החלו לחפש אחריהם. למחרת התגלתה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הזוועה. באחת הפניות במהלך הנסיעה סטה הרכב ממסלולו לעבר ואדי,
שם מצא אייל את מותו והוא בן עשרים-ושתיים. יחד עימו נהרגו כל
נוסעי הרכב.

אייל הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר
אחריו הורים ושמונה אחים ואחיות.

פעולות הנצחה רבות נעשו לזיכרו, ביניהן הקמת 'קרן אייל', רכישת ספר
תורה לבית- הכנסת 'תפארת רמות' והוצאת קובץ דברי תורה לזיכרו
ולעילוי נשמתו.

לְזִכְרוֹ שָׁל אֵיל ...

יְרֵדָה לְעוֹלָם נִשְׁמָה
לְפָנַי עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה
מִתּוֹךְ הַדְּמָמָה
אֶת אֵיל קִבְּלָנוּ בְּמִתְנָה.

הִנְחַל לֹא זָרָם,
הִטְבַּע לֹא נִשְׁם
סוּדוֹת חֲדָשִׁים בְּעוֹלָם.

בְּמַעְגַל הַשָּׁנִים הַחֹלְפוֹת
גִּלְיָנוֹ אֶת מִדּוֹתָיו הַיְפוֹת.
כְּמוֹ נִחַל זָרָם,
אֶת הִטְבַּע נִשְׁם,
רָצָה לְגִלוֹת אֶת סוּדוֹתָיו שֶׁל הָעוֹלָם.

וּבִתּוֹךְ עוֹלְמִי נִפְעַר חֶלֶל,
עַל אֶפְיָקִי מִיָּם מִחִפְּשׁ אוֹתְךָ, אֵיל.
אֶת אוֹתוֹ הִתַּם
אֶת אוֹתָהּ הִזְרִימָה
מִחִפְּשׁ אוֹתְךָ בִּתּוֹךְ הַדְּמָמָה,
אֵךְ אֲנִי יוֹדֵעַ, עֲלֵתָהּ נִשְׁמָה ...

יִפְיֵן כְּאוֹר בּוֹהֵק,
חִיּוֹן רָחֵב תְּמִיד צוֹחֵק,
עוֹמֵד אֵיתָן מוֹל כֹּל מִכְּשׁוֹל
בְּאַמוּנָה וּבְאַמֶּץ לְהִתְמוֹדֵד עִם הַכֹּל.
אֵךְ בְּיוֹם בְּהִיר
הִזְמַן עִמָּד מַלְכָּת,
וּבְאַמְצַע הַקִּיץ הַכֹּל נָדָם - שְׁלָכָת.

לֹא הוֹרְדָתִי אֶת כְּמוֹת הַדְּמָעוֹת
שֶׁרָאוּי לְהוֹרִיד עֲלֶיךָ, אֵיל.
דְּמָעוֹת אֱלוֹי יְבוֹאוּ לְעוֹלָם
כְּאֶגְלֵי זַעֲהָ
בְּמַאֲמֶץ לְהַמְשִׁיךְ אֶת דְּרָכְךָ ...

אלון יוניאן
אח של אייל ז"ל

אייל בני, יקירי !

ימים רבים עברו
והדמעות לא התייבשו,
מהיום שבו נלקחת ממני
מחמד לבי, משאת נפשי,
הלכת ואתה עדיין ילד,
בראשית פריחה של בחור חמד.
עצובה אני ובודדה
מרוכזת בשכול ובעצב הנורא,
תמיד חושבת אני לעצמי
אילו היית היום איתי,
והמחשבות מובילות לגעגועים
שלא נפסקים לעולמים.
וככל שהימים חולפים
כך הגעגועים מתגברים.
נוח לך בני במרומים,
ומבטיחה, לא אשכחך לעולמים...

אמא שלך

האוהבת לעד

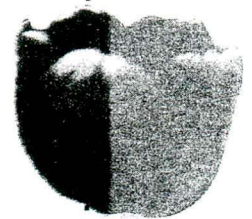

ת. י. צ. מ. ש. מ.

לאיל...

אלו יכלתי להצמיח לי כנפים,
הייתי עפה מיד לשמים
לחפש אותך שם בין המלאכים,
לראות את חיוכן שאהבתי בפנים.
אנחנו כלנו מוצפים געגועים
לעבר, מתרפקים על זכרונות נעימים.
תמיד חושבים מה יכלת להיות,
אם היה מתאפשר לך להיות?
כמה דברים הורים מחמיצים,
כאשר הדברים לפתע נגדעים!
דוקא כאשר הגעת לבשלות בשיא בגרותך,
אין אנו יכולים להנות מפרותיך.
למרות הכל ביום הזה, ביום המיוחד הזה
כלנו כאן אתך כדי להזכיר אותך.
מכל הארץ באנו אליך, הנה המשפחה והנה חבריך,
זה מראה ומוכיח שאף לא אחד שוכח,

שכלנו זוכרים אותך
זוכרים אותך לתמיד, איל.

טובה יוניאן אמא של אייל ז"ל

בני , יקירי , אייל !

מאל היום הנורא בחיי , צברו ארבע שנים .
ולמרות שאינך בין החיים , אתה בתוכי לצולמים .

מהיום בו נלקחת ממני

אני חשה בצוני

אוצר יקר , מחמד נפשי ,

אתה בוודאי מבין אליי .

איך נקטפת מן החיים

בצורך כרח מלא ניצנים ?

והרי לא הספקת להנות מהחיים

ואנו פה לך סופדים ?

דמותך המיוחדת : טוב לבך , עצרתך לזולת ,

כבוד שרחת לכל אדם , צניעותך ,

מלווה אותי תמיד

ומתקשה אני להאמין .

בני , אני מתאצצעת אליך ,

רוצה לחוש אותך ,

עצובה אני מאוד בחסרונוך ,

מאל שנלקחה נשמתך .

יהי לכרך ברוב !!!

"על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים

כי רחק ממני מנחם משיב נפשי"

לזכרו של אייל יוניאן ז"ל

המשנה במסכת אבות פרק שישי פותחת:

"רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה ולא עוד אלא שכל העולם כלו כדאי הוא לו נקרא ריע אהוב אהב את המקום אהב את הבריות משמח את המקום משמח את הבריות ומלבשתו ענוה ויראה ומכשרתו להיות צדיק חסיד ישר ונאמן ומרחקתו מן החטא ומקרבתו לידי זכות ונהנין ממנה עצה ותושיה בינה וגבורה שנאמר לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה ונותנת לו מלכות וממשלה וחקור דין ומגלין לו רזי תורה ונעשה כמעין המתגבר וכנהר שאינו פוסק והוי צנוע וארך רוח ומוחל על עלבונו ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים".

משנה זו שנקראה בשבת השבעה של אייל ז"ל מסכמת למעשה את כל מסכת חיינו המופלאים. על אייל ניתן לומר בכנות, שעסק בתורה לשמה כפי שבא לידי ביטוי בלימודיו עד השעות הקטנות של הלילה ומאידך בשמחה וההתלהבות שבלימוד שהובילה אותו למטרה והיא: להיות יהודי אמיתי ללא פשרות המקרב נשמות מכלל עם ישראל לאביהם שבשמים.

אייל זכה להקראות "כל העולם כלו כדאי הוא לו". רבנים, קצינים, דתיים וחילוניים, לכולם היה אייל ריע, אהוב, אהב את הבריות, משמח את הבריות, עניו וירא ה', ישר ונאמן ונהנין ממנו עצה ותושיה, בינה וגבורה.

הירושלמי (שקלים ב/ה) מביא את דברי רבן שמעון בן גמליאל: "תני רבן שמעון בן גמליאל אומר אין עושין נפשות לצדיקים דבריהן הן זכרונן". כך נפסק להלכה ברמב"ם (הל' אבל ד/ד).

עם סיום עריכת חוברת זו והתקנתה לדפוס, נלקח מאתנו חברנו היקר אייל בסערה השמימה. תתקיים בחוברת זו המכילה מקצת תורתו של אייל שתרים מחוכמתו, קושיותו ותירוציו – "דבריו הן זכרוננו".

אייל, מקומך נפקד, יצרת חלל ריק במרכז בית המדרש. יהי רצון שלא נוסיף לדאבה עוד. היה מליץ יושר על עם ישראל ממקומך תחת כנפי השכינה.

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

חבריו

טובה ואהרון יונגיאן היקר,

מדינת ישראל וצבא ההגנה לישראל
אבלים עמכם על מותו של יקירכם
סמל אייל - יעקב יונגיאן ז"ל

ביום כ"ט באייר התשנ"ז, 5 ביוני 1997

ויישאו תמיד את זכרו עם זכר כל הלוחמים שנפלו
על הגנת העם והארץ.

בהוקרה

יצחק מרדכי - אלוף (מיל)
שר הביטחון

סיון התשנ"ז

יוני 1997

מתוק:

סכר סוף מסוף

890

מכר 95

מתפקה 3

הגתה אורי פל גא.
כונה הגונה אזור אולי איתו גא.
הצפון ארונה קרמה מוונע הצרכה שבה מליוו אור מורם.

א
פ
נ
3
כ

דבר הסמל אורן עי'א

מחלקה 3, כבר בהתחלה דאג אורי להזהיר אותי מהחייילים הפנימיים שידי
 לשאלה הרבה שאלות. מהר מאוד התברר לי שזה לא היה מדויק. לא שהי
 תשובות. כל דבר אתם יודעים, או מנסים לתת את ההרצה אתם יודעים
 לקחו לי בדיוק 7 דקות להראות לכם אתם טובים. (7 דקות ו-20 שני
 איתכם ולהיות מפקד שלכם כי הייתם חייילים ממושמעים ומאוד בולטים.
 והכלל הראתם רצינות בצבודה ובתראילים. אק יותר מכל נהנתי מראת
 כל בעצם מחדש שהמ"כים היו באים ומספרים לי על השטויות אתם צושי
 איתן זרק לו אל"ר בשבוע השני של הטירונות.
 לסיכום אני רוצה לאחל לכם הצלחה בהמשך השירות, ואני מקווה שהוא
 נ.ב. אם למישהו מכם בא לדבר אל הטלפון שלי הוא: 08-462477 אתם יכ
 אם מישהו ממש רוצה לדבר, אל תחפשו אותי בדרום אמריקה.

הס"ד

דבר המחלקה אורן עי'א

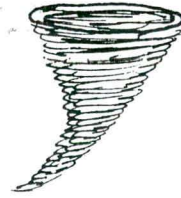
"צכשיו תכירו ת'מפקד הסמל שלכם, מפקד אשר מקצועיותו אינה מוט'
 "אירוצ" ההיכרות שלנו איתך, ובאת בחושק עם נייר נהלים, הארת על
 ת'אמת זה היה מאוחר לאללה, ומתנו לב בהמשך שהכל תכל'ס זה מש
 לפצעים היית פולט בדיחות שהראו אותנו מצחוק, ובאמת היית כל"מני
 ורק נהל' יום ו' קצת ציבן אותנו אבל זה חוויה בסופו של דבר והרבה
 הומור.

ואל כשנפתחת, ראינו שאתה סתם בחור נחמד ולא ה"מפקד הסמל" הנ
 לסיכום, היה קצר ולעניין והיה נחמד במחציתך.

אורן עי'א (מימין)

מה הסמל.

מס"ד

א י י ל - גבויאן - י ו נ י אן

אויף הציץ אפילו מירושלים,
 וטם הספיק ליהיות קשר סמל חודשיים.
 ולצערינו בכרמלית הוא נפצע,
 אק כמו כלי הוא סייג אל את המסע.
 לבחור יש כושר מצוין,
 והוא טם דון ליואן לא קטן.
 עם אורי היה בתנועת הצופים,
 ואיק אומרים: "קשרים אף פעם לא מליקים"
 וכן נספר שבהימלאפרה למה,
 ומשיבת "שילה" הציץ לבד.
 לכן היה הרבה בבית אחרי שנפצע במסע,
 וטם קורס צניחה כמעט ולא עשה.
 אק תמיד עם המחלוקה להיות השתדל,
 למרות שטיבוליים המשיק לקבל.
 הבחור היה מיוצג לסמאליים,
 אק הדבר התבטל קאלף הטיבוליים.
 תחביבים: להיות בבית, לצטט חשיבה בסנוקרה.

שידורי הטלוויזיה והרדיו - היום והערב

7"ס

טלוויזיה חינוכית:

6:00 שניים אוחזין - פרק 192 "תפילת שחרית".

8:30 שעת כושר - דרור מגן.

9:30 מלך האריות - אורי פל.

11:00 צחוקים ודחקאות לגיל הרך - נועם וייסמן.

11:30 קשר משפחתי מח' 3 - בתוכנית מובא סיפורה של קבוצת נערים, שברחו מהבית למדבר הצחיח וחיים שם כמשפחה. התוכנית תשודר בליווי כתוביות ללקויי שמיעה. * * * * * מומלץ! מסמך אנושי!

12:30 טבע ומדע פרק הכוכבים - המומחה ינון לייבזון.

13:30 צרפתית לגיל הרך - אורי פל.

14:00 חדשות באנגלית - שמואל גרין.

טלוויזיה כללית:

15:00 היפים והאמיצים - פרק 890, שלומי קרן, דוד שלר, שרון אהרנרין, שלומי סמט ויוני פסדר בתפקיד אורח.

16:00 מאחורי הסורגים - תומר וקשי.

18:00 הקומדי סטור - דורון אוחיון.

19:00 וולט דיסני, פיטר-פן, ודמבו יורדים לשטח - אלישר מאיר ואלי טאובר

20:00 החדשות - צביקה גלטשטיין.

21:00 עד פופ - יעקב אסולין.

22:00 מי הבוס? - אורון טל.

22:30 הסימפסונים - אביתר כהן, צביקה לנדא, נתן אביעד ואייל יוניאן.

23:00 לאקי בר-מזל - ישי שלום.

23:30 קצין וג'נטלמן - אורי פל.

01:00 פסוקו של יום - עם אהוד נהיר, בפרק "נשאלת השאלה".

מס"ד

ספר השיאים של מח' 3

לא יקרה לצולמט במח' 3

ישי - הכי הרבה זמן בפלוגה כשולמט בשטח.
אבוד לוי - שנה 5 מימיות רצוף.
יצקב - שבירת שמירה הכי רצינית שנתפסה.
לנדאו ותומר - שבירת שמירה הכי רצינית
שלא נתפסה.

אורן ואבוד - חטפו שבת במהלך השבת
שנשארו בה על פאק.

שרון - קיבל בלבנון 54 יום ריתוק, לא ביצע
אפילו יום אחד.

לנדאו - יצא 3 פעמים הביתה כל הקו
בלבנון.

אלצור - 5 מוצ"שים.

אפיתר - מספר הכי גבוה של שבתות שבוטלו.
אבוד - מספר שבתות הכי גבוה.

אסי - מספר החטאות R.P.G הכי גבוה.

צמר - הראשון שנשאר שבת במחלקה.

יצקב - קודר צ"י נתי בשצ"ו אבוד, קטדה,
ט'ריקו, 2 מא"שים ומרמחה סה"כ

48 ק"ט.
אסי - לא חטף את פצה ביציאה.

יוניאן - הקדר הכי ארוך בזמן הכי קצר
(ד.ע.ד).

מאסר הקצר ביותר - נתי (ב- 18:10): י"ש
לכט צכשיו זמן חופשי מצדי

נסעתם לנתניה וחזרתם, 18:30
כולמט פה."

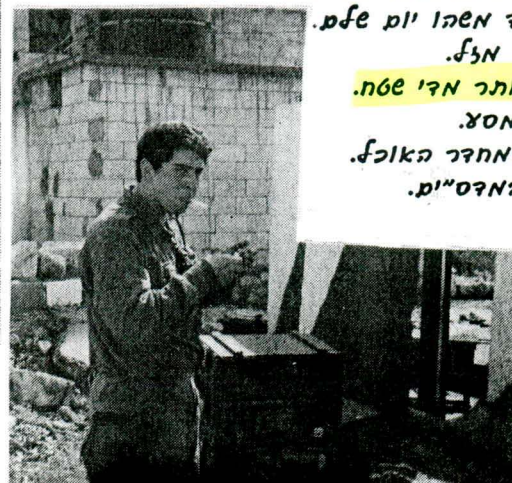
קושיצקי - "השכיב" את נתי במד"ס טרור.
נוילנדר - היה 3 שבועות בפעילות מלאה

בלי לדעת שהיה שלו שבועה.
יוניאן - אמר מסצ, כשצ"ו, קשר עם ראש

פאוצה ביותר.

אני אצא
למחר בתיק

אורי - יהיה עם חרמונית (כמצט).

אבוד - יהיה עם הנשק צ"ו.

אלצור - יהיה מוצ"ש בבית.

דוד - יחטיא החדרה של אינסוליה.

יצקב - יפסיק לחייק/לדבר זמן רב.

מדי-ה-א' של אלישי מקומטים.

צמר - יהיה מצונין במשהולא
טימלים.

אסי - יפצצ R.P.G / יקלל ויצקב.

אפיתר - יתקצ בלי מלכורו וקפה.

נתן - יקוט מהר לשמירה.

ינון - לא יצבן את אחד במשק 24 שעות.

שמוי קרן - לא יתחצץ למקדים במשק
שבו.

לנדאו - יפסיק לצפן.

און - ירד מהצנ"ים.

שמואל - יפסיק לקטר.

אולדברג - יתן שרשרת בדיחות טובות.

וסרטייל - יראה ראש.

דורר מנן - ירוץ לאט.

אסף - יתפצל.

פינקלשטיין - יתצבן.

אורי - יצא מהכלים.

אלישר - יתגלה.

עוז - כנ"ל.

קושיצקי - יישבר במסצ.

נוצט - יפקיץ.

סמט - יהיה פחות ממס"ד.

נתי - יהיה בלי 5 אצבעות על ידית אחיזה.

שרון - לא יאבד משהו יום שלם.

לישי שלום יהיה מלל.

יוניאן - יטחן יותר מדי שטח.

שנהיה רצבים במסצ.

לצאת ראשונים מחדר האוכל.

שנהיה מצודים במדס"ים.

בס"ד

"קרן אייל"

קרן להנצחת
אייל יוניאן ז"ל

ברצוני להיות שותף בכתיבת:
אות (36 ש"ח) פסוק (180 ש"ח)
עמודה (400 ש"ח) יריעה (1300 ש"ח)
בספר תורה לעיני אייל יוניאן ז"ל

לכבוד

הקרן להנצחת אייל יוניאן ז"ל
ישיבת שילה ד.ג. אפרים 44830
טל. 9942130 פקס. 9942176

מצ"ב מזומן / ציק בסך: ש"ח לפקודת הקרן
או להפקיד ישירות לפקודת נתי אביבי "קרן אייל"
קבלות ישלחו בדואר
בנק לאומי מספר חשבון 215705/81

שם משפחה _____

כתובת _____

טלפון _____

ביום חמישי כ"ט אייר התשנ"ז נקבעה חתונתם של אורי פל ז"ל וקרן תבל"א באותו יום יצאו מירושלים אורי פל והוריו ז"ל ושני חבריו (העדים בחתונה) אייל יוניאן ז"ל ודוד בנישו ז"ל למושב הזורעים, שם היתה אמורה להערך החתונה. בשעות הצהריים, עת נסעו בכביש

הבקעה קרה האסון המחריד שזעזע את המדינה כולה: משפחת פל, אייל ודוד התהפכו ברכבם לצד הכביש. מעוצמת התאונה נהרגו כולם. לאחר מספר שעות משלא הגיעו לחתונה החלו חיפושים שנמשכו כל הלילה ולא העלו דבר. ביום שישי כ-20 שעות לאחר התאונה, מצא מסוק את רכבם מוטל לצד הכביש ובו גופותיהם של משפחת פל, אייל ודוד ז"ל.

מטרות הקרן

כתיבת ספר תורה

קרן אייל החליטה לכתוב ספר תורה לע"נ אייל ז"ל. הספר יוכנס להיכל הישיבה בשילה, בה עשה אייל ז"ל את שנותיו האחרונות תוך עליה בלימוד התורה ודבקות בקב"ה.

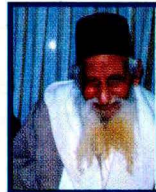
ספר זכרון

עקב המכה הקשה של תאונות הדרכים, רואים אנו חובה קדושה להוציא לאור ספר בנושא. הספר יקרא "הנהיגה ע"פ ההלכה" וישולבו בו מאמרים ופסקים של גדולי דורנו בנושא זה. ליישום שתי מטרות אלו אנו זקוקים לממון רב ולשם כך אנו מבקשים את עזרתכם הנדיבה. אנא תרמו בעין יפה "כל איש אשר ידבנו ליבו".

אחים יקרים וטובים! אנא תרמו בעין יפה ל"קרן אייל" אשר כל מטרתה להפיץ תורה ולקרב את בני ישראל לאבינו שבשמים. קרן זו הוקמה לעלוי נשמתו של תלמידנו היקר איל יעקב יוניאן ז"ל אשר נהרג בתאונת דרכים יחד עם משפחת פל.

הרב מיכאל ברון ראש ישיבת שילה

זקן המקובלים הרב יצחק כדורי

הרב עובדיה יוסף נשיא מועצת חכמי התורה

הראשל"צ הרב מרדכי אליהו

הרב ולמן נחמיה גולדברג חבר 'בית הדין הגדול'

ברוך שם כבוד וזמיר
מיכאל ברון
איל יעקב

מצווה גדולה לעזור להם להגדיל התורה ולהאדירה ושכרו כפול מן השמים
יבחק כדורי

מצווה גדולה לעזור להם להגדיל התורה ולהאדירה ושכרו כפול מן השמים

אני מצטרף להנ"ל

אני מצטרף להנ"ל
אורי יעקב

מצטרף להנ"ל, ומצווה גדולה לעזור ולסייע ויבורכו התומכים שהקב"ה ימלא משאלות לבם לטובה ולברכה ברוחניות וגשמיות. אכ"ר.

אורי יעקב

הנני מצטרף לדעתם של הרבנים הגאונים שליט"א שדבר גדול וחסד עם החיים והמתים להקים קרן למען הרבות תורה וחסד.

אורי יעקב

ת

כ

ח

ו

מ

י

ם

ה"ה
י באר מוליה מארה שמארה אלה קרוביה
שלו בקרב טכני כלים ⑦ שלב אר
זה שלו לול ומחייב
אכל המדינה וצבא אר התלנית

במי עומד חושל מורה גשן צ"ג 97 ט"ו וקם שלש פני געול צ"ג
באלה (החונקן) עצה אר הישיבה ישיבה ורשמת החלוקה של הדיקה
ביום רביעי כ"ט אדר וקם לפניה ירושלים עם רבני ישיבה
פרכו לכונן המערכה והלילה היו בגלגל הבלג
בשעה מאלגדאט צ"ג בלא הפגנה ע"שון אר כרכלה
המני יולן ואלא ראוי אלגן י
ביום חמישי כ"ט באדר אר בהתעלף קמני השעה
645 להעירה אר גיבא יליאג וללוח אלל עריה ספר
והשעה 7.25 לפי לעזון קינל אר רוצה לחבור לחיפה
הגלו כגבו ליינוק אר צ"ג יורב מקומה שליונה
בכיוון פל הפלמר עובר להפסלל אר הוצט אלל
ואמריה שלום ארז עלן ואר אמריה עלן

②

ובאור מקם ללאה לעזון במעלה למחנה 725
וצה שלום אחרון ומהם אחרון קוני ורביין ארז צ"ג
וצה היה מקם ושלוח אחרון לתקוק הצבאון
עצ יאמי אחרון
באמרו בוקר בהולג קלינה ארז צ"ג חצי לקוח
ואלפן אחרון ממלפנת פ"ל לקחה אגרו ליסרו
ביתנו חז וכוזא יהיה להם שלו ועם אחר מחנה
של ביתן והוא הפלמי הקטיה לידלה כמה לאפ"ר
למחר אחרון כרכלה בסביבה שעה 10.30
אחרי למיקל מטוקה כמה פקטיה טכנה
בשעה לקחה עילקה ואוקה הקטינה ליהיה
מוכנ אמרו ארז עלן ואלקם ואחריו

ואברה איתיה עאנת בקחך לתתך לך ואע"כ אלא

אמן לפיכך אנה מהלך

כנראה אע"כ קבץ איג"מ בבינה ופנימיה דע"כ

איתיה ול"א מצום אלקי כבוד

אכן בלך לבי של החתן ועם הוריה של החתן

ובן אילו חרה וצד איתיה של החתן מחטרים

באביקול לע"כ 12 נסיון כדון ביה סאן ומשנה

לחטלה

החן כמסורה שהיו 95 ק"ה מיהאילא

באביקולא אלתאן 15 ק"ה לפני מולדה

האלה לפי וברפ"ק בגין ואזי ית וברפ"ק

כא"כ מצומ ע"שון קטן לביך כלל אלו איתא

וא"א אלת ויה הפנה רצה עונקו במקום כזה

יפלו ובשצ"ח כאלה להכביל מלא מלך הוצגים

במלך יג"ר אל מלכים אי מצאן בשטח

שאו"י ויג"ל ברפ"ק ואלו יסוף ביה

עקלא לעצרה ואלו אהפ"ל חלק מהנפלים

ואע"כ בדבר מקרה גם את דע"כ הנלמה של

ומשה מצנין יג"ר מהכ"ה 95 ק"ה לנסיון

ב מקום ליל חתום סוף ג"ל ול מצקה חטאן

מכ"כ אל באון מ"ו מ צ מצ"מ מ"כ להם לפ"ו

כ"כ דברים מצ"גים א"י ע"כ סוף חיים ול"א נל"ק

1) מקרה לא"ו שניה ע"כ להיה במהיל דקה 9

2) א"י ברפ"ק כולם י"ו חלק מהם לביה ק"י ע"כ

לפני א"י כ"כ שורה סוף ואלו נ"ס לא קרא

שיר לזכר יוסף מילרמן

א. אם תבאנו כי איתנו בשמים

אם תבאנו מספר שבע סופרים!

פזמונינו זה הוא. רבנו יצחק ארי

ישראלים אלו תבאנו!

ב. אני זוכר את איתנו רוב ופזמוני

הפזמונינו זה הוא. רבנו יצחק ארי

פזמונינו.

ג. תבאנו ציטונו פזמונינו

צורנו כזה אין בכל הארצות

פזמונינו.

אמן

פזמונינו
הוא שיר

הוא אולי

אמנו ואביו של אילן

אין פתח תלמידו של אילן פתח איתו ככה אמר
 בל, תמיד האיר את אהבתו אליו ופחה נצח אלו
 אלא, תמיד אמרתי אמנו צדיקים וטובים שיש לו
 צדיקים שגון אדם רשע,
 אולם היה לו כחמה, חכה, אבא וזה ביתו
 תמיד היה לו צדק טוב אלו, ואף פעם הוא
 לא נשם - תמיד חייק, אולם לא אשכח מה
 שכתבתי אמנו, תמיד תהיה בלתי תמונה נשמה
 אלא איתי תרץ ונשף הוא היה תמיד משכה אלו
 על בקיאותי בתרץ ובמשך ואצלו נשאלו חשב
 על צד אן הוא שהו יצא פי כמה וכמה
 אמנו ואלו אמרתו לו יצא פאם
 הוא אמר את כל התרץ ואין כחמה
 הוא אמר את כל השם ואין אלו
 הוא אמר אמנו ואין אלו
 הוא אמר האבות ואין אלו
 הוא תמיד עזר לנפש והתחשב בקולם
 והיה לו צדק - אלו
 בקיצור היה חכם מוכה וזה נשם האבות

משתף בצדק

חיים מנצלקין

צ' בסיון תשנ"ז

הס"ג

בשמי ומסק כל המשפחה רבינו
 אבנור ואיל כל ההשקעה
 להשקיע בגנו אצל שאול אקריא
 בה המצבה, בלמוד אלמי המקרא
 אקריא הפכיל.
 איל השקיע את כל הנש"ה בגנו
 אצל שאול ובכנות אצל קווא
 היטב את הפכיל.

את זכרית את הטג'ג שאל
 הנשיה אצל ויאלו איל
 אצל שיה ובורה ואלו כל מאמר
 אבניה איל להשקיע בו
 בלמוד אל היתב אלו.
 איל היה כמו חוק מ"המשנה
 וסק כל אילי של אצל אבנור
 אילי אבנור את איל וסקו אליו
 כל הקטע אילי של אצל אבנור
 משפחה בוריס (מיון וצנ"ה)

איל

ע' בסיון תשנ"ז

משפחה יוניאן היקרה!

בימים אלו הצייפם למשפחה חזשה שאלי הכינים חדג יום -
 משפחה השפאל שמה עם אנו הצייפנו למשפחה זו לפני כ חודשים
 אולי שלנו היה חבר טוב של אלון יבא"ל. הם שיהיה יהוד בנח"ם.
 אנו כותבה לכם לא כדוי לנחם כי אין ניחומים חדג אלבדן בן.
 יקן הורים שאבדו בן יקר יבועים לאמוה אל שרודג האלבדן והטוב,
 כי לא יבן אל כאל.

אלה איה צ"ל היברנו זיק אלון יבא"ל. אלון ביקר בביתנו
 היבה פדלים, אחתי אסלנו, ואם היטובם אצלנו בשבת. הול
 סופר לנו היבה חדג אחיו היטובם איה והדקטרו טאלו אנו אפרים
 אלה בחדג לוי אל אלון.

בפדמ היטובנה שרפטרנו אלה חדג איה היה בחדג יום הכבוד
 לפני חודש. הול היחד חדג כל החברים מהישיבה בשיליה, חדג
 חיוק יחד לב חם והדקטרו בטאלו כדכ פטרנו אלה אופני פדלים
 בפדמ הישיבה לפטרנו לפני שבועים, בל"ג בעומר, ביחושלים. הול
 היה בדק ע"שבה. בשיליה אלנו, כל-כך שמה אבהיובו החקס'ם
 שדנבאה היה החק בלתי לפדג אלנו, היבליה שימש'ק לבקר.
 משפחה יקרה ולהובדנו בלגם היקר, איה צ"ל, ק"ם מצוה
 שרודג לפני שרודג. הול שיליה ודבר עהיך לפני חודג (עם אם
 החודג לא יחם"מה, ארצנו, בטלג של בוד). חדג מצוה זו החק
 אל אלה הקלפני, היפ"י. אנו בלגשים מלגנים יודגים שהול מלגש'ק
 אל חיו בדק אחרג, בצורה אחרג. אלה אל איבדג אלה,
 אלה החודגם אלה ערפון החל שרודג עם אלה ערפון גג שרודג
 ואל"י חבאל בטלג כאל שאלם ווקא ככונם עה"ל הולו של

בן יקר ולהיה כד

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִקְדִּים, אֵלֵינוּ כֹּלֵי אֲרֻצְיֵנוּ וְיִשְׁעֵינוּ וְיִשְׁעֵי אֵלֵינוּ
דַּעֲבִיד וְדַעֲבִיד אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ. הִצַּדְתָּ אֶתְּנוּ אֶתְּנוּ אֶתְּנוּ
- עֲבָדְךָ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ

אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ

תְּפִלָּה וְאֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ

ב"ה י' באב תשנ"ז

13.8.97

לכבוד

הוריו ומשפחתו של אייל יוננאיאן ז"ל

רציתי לכתוב לכם מיד כשנודע לי על נפילתו של אייל היקר ז"ל, אבל עקב טרדות וקשיים שונים התעכב הדבר עד כה.

בערב פסח האחרון הזדמן לי במקרה לפגוש את אייל, אותו לא ראיתי מאז שסיים את לימודיו ב"מימון". התרשמתי ממנו מאוד. הוא סיפר לי על שירותו הצבאי, על לימודיו בישיבה ועל תכניותיו לעתיד. ראיתי מולי גבר צעיר, נאה ומרשים, קורן ונעים הליכות, העומד עם שתי רגליים על הקרקע ויודע מה הוא רוצה ומה צריך לעשות. שמעתי ממנו גם על אלון, יבדל"א, ושמחתי בהם. שיחתנו הסתיימה בכך שאמרתי לו שאשמח מאוד לפגוש אותו שוב. זמן קצר לאחר מכן אירע האסון.

מי כמונו יכול להבין את גודל האובדן ואת מה שעובר עליכם. שלוש וחצי שנים עברו מאז נפילתו של בנו נועם ז"ל ואנחנו יודעים היטב כמה קשה ההתמודדות.

יתן ה' ותוכלו ליהנות מילדיכם ומצאצאיכם האחרים, ולשמור על כוחותיכם ובריאותכם, לטובתכם אתם ולטובת ילדיכם היקרים.

תנחמו מן השמים

בידידות ובצער רב

יהודית כהן
(מנהלת "מימון" לשעבר)

גמול יתן ותנשי כי כסין תלך

איון ימלכתי הירבה

במקצף אלו - אולי הסתפקה היא בצדף יצארה יתן וקוה

ככלע אנו ונשר כון עם עוד חובה אנשף, ודבר לא מספרת
על אולי - אפראום יש קנד - קרע מנחף אלוש - והלכ
(צדכ) - איון מנחף לא יפרו - ילך איון לא זכור
ימיר! אכל זכר איון - עם כיו לשפתי - אנו
כחיה שנתקף המחנף של איון לאורו הוא יפס כחיה
יך הוא שחף - חס איון שיה זהו - שף איון כנתק
הינ לאוסוף שמו לא א"כ - כנתקף אהונף של זכיה
והינש" - של קדשה ~~הוא~~ והרעו -
כנתקף שאן לא זכור זהו איון

ואנו אורב וחובה זכור, זכור עז דמיון וחיות כחוקם לאור
איון מנחף זכור זכור -

כי איון יתן א שפיר איון מנחף אהונף וחיות א
היו שזכר, אור דוכ - איון, איון, איון,
איון יתן זהו קודם כחוף של - ואנו כחיה שמו היה יתן
מנחף - נחש עז זמן זכור, והינחף - זכור איון יתן
והינחף זהו זכור זכור

איון לאיון שנתקף איון - והוא יתן איון יתן!

זה שנתקף זהו זכור
שנתקף איון יתן זכור
זכור יתן זכור זכור
"מנחף יתן"
חובה איון זכור
שף

זכור

ראש המטה הכללי

צבא	ההגנה	לישראל
סימנו: כא-7	-	4492
ו'	תמוז	התשנ"ז
11	יולי	1997

משפחת יונניאן

משפחת יונניאן הקריה

אתכם באבלכם על מות יקירכם, סמל אייל - יעקב יונניאן, זכרונו לברכה.

אייל, זכרונו לברכה, שנמנה עם בני ישיבות החסדר, שירת כלוחם בגדוד "אפעח" של חטיבת הצנחנים, עת נהרג בתאונת דרכים, ביום כ"ט באייר התשנ"ז, 5 ביוני 97.

אייל תואר על ידי מפקדיו כחייל בעל כושר מנהיגות ופיקוד, שהשקיע רבות במילוי תפקידו והפגין נכונות לעזור ולסייע לסובבים אותו בכל עת. היה אהוד ומקובל בקרב מפקדיו וחבריו כאחד.

זכרו יהיה נצור בלבנו תמיד.
מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

אשר המטה הכללי

אמנון ליפקין-טח, רב-אלוף
ראש המטה הכללי

עיריית ירושלים

Municipality of Jerusalem

بلدية اورشليم-القدس

ראש העיר

Mayor of

Jerusalem

رئيس البلدية

ירושלים, כ"ה בסיון התשנ"ז
30 ביוני 1997

למשפחת יוניאן,

לא הכרתי את אייל ז"ל באופן אישי, אך לאחר שביקרתי בביתכם, נפגשתי עם בני המשפחה והחברים ושמעתי אודותיו רבות - אני חש כמי שמכיר אותו מקרוב.

מסלול חייו הקצרים בבתי הספר "מימון" "הימלפרב" ושיבת ההסדר "שילה" מעיד על איכותו. אייל ז"ל השתייך לקבוצה גדולה של נערים צעירים הלומדים במוסדות אלה ומקיימים אורח חיים ערכי, יהודי המשלב בין דת ישראל, מסורת אבות וחיי יום-יום.

אני נוהג לומר כי יש בי חיבה רבה לקבוצות נערים אלה. אני מעריך את יושרם האישי, נפעם כל פעם מחדש מהלכותיהם ונימוסיהם ואוהב את מסירותם לארצנו ונאמנותם למולדתנו.

לאור כל זאת, אני חש כי אני מכיר את אייל.

בן כ"ב שנים היה במותו. זוהי תקופה קצרה בה כמעט ולא ניתן להטביע חותם, אך דווקא מותו הטראגי משווה לדמותו ולאישיותו עוצמה אדירה.

להורים, לשמונת האחים, ליתר בני המשפחה ולחברים - אין מילים לנחמה אך כבר אמר הנביא ישעיה (פרק ו' פסוק ל"ו) כי: "בהשקט ובבטחה תהיה גבורתם". עוצמת אישיותו, תבונת הליכותיו, מסירותו לארץ ישראל של אייל ז"ל הבטיחה לנו את החיים, זו צוואתו - ואותה נקיים.

שלכם,

אהוד אולמרט

2422 ב/

ביכר ספרא I, ת.ד. 775, ירושלים, 91007, טלפון 02-6297997, פקס 02-6296014

1 Safra Sqare, POB 775, Jerusalem, 91007, Tel. 02-6297997, Fax. 02-6296014

ميدان سفرا ١، ص.ب. ٧٧٥، اورشليم-القدس ٩١٠٠٧، هاتف ٠٢-٦٢٩٧٩٩٧، فاكس ٠٢-٦٢٩٦٠١٤.

לישראל	הגנה	צבא
03015	ד.צ	יח'
התשנ"ז	בסיון	י"ט
1997	ביוני	24

משפחת יונניאן היקרה,

סמל אייל יונניאן, זכרונו לברכה, נהרג ביום כ"ט באייר התשנ"ז, 5 ביוני 1997, בתאונת דרכים קטלנית בבקעת הירדן, בדרכו ללוות את מפקדו וחברו הטוב אורי פל, זכרונו לברכה, לחופה.

אייל התגייס לצה"ל במסלול ייחודי של ישיבות ההסדר, מסלול המשלב ספרא וסייפא.

את תחילת המסלול עשה אייל ביחד עם אחיו התאום - אלון בישיבת שילה, שם הכשיר עצמו בלימוד תורה לקראת הפרק הצבאי.

לחטיבת הצנחנים הגיע אייל במחזור מרץ 1995. אייל היה אהוב על חבריו ועל מפקדיו. תמיד ראינו אותו עם חיוך על שפתיו, היה חייל טוב וספורטאי בולט בפלוגה.

אייל רצה להיות קצין בצה"ל אך בעקבות פציעה ברגלו נאלץ לעבור טיפולים רבים ולמרות זאת, בעקשנות ראויה לציון הצליח לסיים את מסלול הלוחם ולהיות בין החיילים הטובים בפלוגה.

לאחים אברהם, אורלי, רונית, איתן, רויטל, אחיו התאום אלון, זוג התאומים ליאת וגיאת ולהורים אהרון וטובה - אין ביכולתי לנחם אתכם על האבידה הגדולה, אולם סבור אני שאייל היה רוצה לראותכם מחייכים שוב וממשיכים את דרכו - דרך ההתנדבות, החברות ואהבת הארץ.

אנו, מפקדי וחיילי היחידה, נזכור את אייל לנצח.

הראל כנפו, סגן אלוף
מפקד היחידה

אפשטאן

א"ל די חיים בעצור בעתק גאד מוהב
לחקר דין השיבאר. מקור הישר (הגד) הוה אוי פס א"ל.
הכר לחקר זו באופן ז' אונ'א' יחס-ע-פ'ד שילת
בארק תקנה (סג'ד). איל השע' עאלמ'ס'ה לב'ר'ג'ג'ג'ג'
צ'ר'ק'ן, ג'ד ג'ר'ג' - צ'ר'ק'ן בר' ע'ל'א פ'ס'ת'
כ'ל ש'כ'ל א'ן א-ג'ד ה'ו ש'א'ן ג'ע'ר'ג' ג'ל'ע'ב' ע'ל אונ'ב'ב' - ל'א'ג'ר'ג'
כ'ל תקנה ש'ר'פ'טו כ'ע'פ'ת'ה ע'ר'ג'ר' ב'ח'ד ע'ל א'ל'ד'ן כ'ה

אוי א"ל הו חיים וק'ט יח'ד - א'ל'ד'ן כ'כ'ל ע'ר'ג'ד, ע'ר'ג'ד
ע'ר'ג'ד ו'ב'ג'ל ע'ר'פ'ת'ה. ע'ל צ'ר'ק'ן א'ת'ר'פ'ל ע'ל'ר'ג'ד "ה'ת'א'ר'ג'ב' ו'ת'ע'ר'ג'ב'
ב'ח'ר'ג'ב' ו'ב'ח'ר'ג'ב' ע'ל ע'ר'ג'ד" - ע'ל ע'ר'ג'ב' א'ל'ד'ן א'ל'ד'ן

א"ל תקנה ש'ט'ג' ק'ט'ר' ב'ן ר'ג'ר'ג' ע'ל'ד'ן ה'ע'פ'ת'ה ע'ל'ד'ן ה'ע'פ'ת'ה
ג'ב'א'ל'

כ'ל'ד'ן ה'ת'א'ר'
ל'ג'ד'ן ע'ר'ג'ד

א"ס היה א"ס
גמ"ס ק"א"ג א"ס
ד"ס-י"ג ד"ס
ה"ס ש"ס א"ס
ו"ס ה"ס ג"ס
ז"ס א"ס א"ס
ח"ס א"ס א"ס
ט"ס א"ס א"ס

י"ס א"ס א"ס
יא"ס א"ס א"ס
יב"ס א"ס א"ס
יג"ס א"ס א"ס
יד"ס א"ס א"ס
יז"ס א"ס א"ס
יח"ס א"ס א"ס
יט"ס א"ס א"ס

נ"ס א"ס א"ס
נ"א א"ס א"ס

מסכת יגאל הקרה

אומר לו בית גז' י"ד לא אילי אלא במסגרת המסורה באגון קנה
מפניכיהם וזמן המלקח קנה מאבד מחטיגמל. צבור ו' במחוד שבז
שבת אחיו זא אצלה זא מצעו "חור" באגון וילי היה אחד ממח
החילי' שבז אילי, רבב בגילם והאולה החילי' לו היה מקום וילי ין
אילי בולד. י"זו ו' אנכר בן אדם מקסיס, מוריל אחי, שפט היה
בז אצבר אילי, אצגרי אט בצמן אכז השיע, כשהיג ונליל בבאש.
במיל בצמן שבילי יחד ובהמל נמן למור בילי אנזי ממק ואז
לו מב"ש אולר למזי ממק בקרה רבב אחד תמז אכסבא זא היברי'ם
בצורה חוצר והמליל לחקור אולרן ביכולתקן אכסבא זא בולס.
מאשי' ממק לו בוש למחוד, אכ"כ.
בלי אילי אכ המליל אכסבא טיליו אור ודיין אילי ונמאוס
אז אור ברב כז בולב עוז יורב.

קנה ארמ' משפחה אצלה זא בן אצב

תגלו חכ"ס

כז וכל"ס גז'

כאשר מל' 45 צמרי'.

כ"ו כבדו ברק.

בס"ד

לנצח נזכור

החיוך ושוב החיוך. החיוך שנעלם.
החיוך שנעלם אם כי לא פסק.
אייל היה ונשאר המחייך, הח'ברמן.
אייל שאהב את העם, אהב את הארץ, אהב את הצבא.
שהיית זקוק לעזרה, שהיית זקוק לליווי - אייל.
אהבת את החיים אייל, אבל החיים, החיים נקטעו.
החיים נקטעו אך לא פסקו. החיים ממשיכים. החיים נצחיים.
היית חבר ונשאת חבר. היית חבר טוב ונשאת כזה
חבר טוב לנצח, חבר טוב בלב, בנשמה.
בנשמה, בנשמה הגדולה שלך שאהבה את השירה
שאהבה את הריקוד שאהבה את השמחה.
עם השמחה הזאת הלכת, אייל, עם השמחה הזאת נזכורך.
נזכור אותך תמיד, אייל. והזכרון לא ישכח.
את החיוך, את העזרה לזולת, את החלל שהותרת בבית המדרש
כי למרות שהלכת ולמרות שאינך
תמיד ישאר בליבנו, בלב כל אחד ואחד
מה שהותרת ומה שישאר בליבנו לעד.

משה מערבי
חבר לשיעור

הערה:
 קשה לומר שיש פה פירוש
 של המילה "הוא" כי היא
 יכולה להתייחס לכל אחד מה
 האנשים הנזכרים. לכן
 צריך להסתכל על הקשר
 הכללי של המשפט.

הערה:
 יש לשים לב שהמילה
 "הוא" מופיעה פעמיים
 במשפט, ויש להבחין
 האם מדובר באותו
 האדם או בשני אנשים
 שונים.

הערה:
 המילה "הוא" יכולה
 להתייחס גם לזכר וגם
 לנקבה, ולכן יש
 להקפיד על ההקשר
 כדי לדעת מי מדובר.
 לדוגמה, אם המשפט
 מתאר אדם, אז "הוא"
 מתייחס לזכר, ואם
 מתאר אישה, אז "היא"
 מתייחסת לנקבה.

הערה:
 יש לשים לב שהמילה
 "הוא" מופיעה פעמיים
 במשפט, ויש להבחין
 האם מדובר באותו
 האדם או בשני אנשים
 שונים.

הערה:
 יש לשים לב שהמילה
 "הוא" מופיעה פעמיים
 במשפט, ויש להבחין
 האם מדובר באותו
 האדם או בשני אנשים
 שונים.

אני יודע ומושב יחד אני ינוח ופנוי לא אהיה
 בדרך כלל כח למחנה גבוה, בתי מדרש, אין ליבה ופחותה.
 המורה שהתבקש (אזכור) תהפכו כן שנה אחר, הוא היה
 נדון בעיני ומול חמקני.
 הוא היה מתעורר עם כל אדם והקדו וצוקק עם פנים בלי
 קשר לי למה שיש המלכה על מלכה

תמיד ינאמר ופנוי שיש צורך שיהיה שיהיה
 אני יודע שיש הכנסה הרחוקה שיש לי:
 זה היה בקפולת הארץ ישבתי ^{כמה חברים} בפנימייה הישיבה וביחוד
 ה הישיבה: כמה דעה קהילתי אמוק אחרי המ'בון, ואולי יום אחר
 ישיבה בקיור מדרש ובן אפרים איתו ללמד הוא התחיל לדבר
 לעמנו להסביר לנו את הישיבה שנה אחרת לזכור הישיבה הישיבה
 החברים ~~היו~~ אחרת והסביר שהתחילה קצה אכזבם וכל אכזבא לא
 יקדוץ שיש שנה שנה...

יש דעה לא רבנית שיש אין אדם ומשנה נמצא אחר ופנוי היום
 הישיבה וממנו שיש בליה ומינו שיש להיום תמיד (היה)
 ופנויה קהילתי ומרכז הכוללני, אפסן כנורסל עם הפב'רה
 אפנוי אמת יקדים ג'ס'ס'ב אפנוי'ם "יקדוץ" ו"קדוץ"
 ולכונה מאורק קבל דבר, כנראה שרק יתידים בלמה יתלים...
 בהן, שיש כפטי אחרו נשאר לנו רק לעבד את קדושה
 אפנוי קהילתי ביהו

אחרי שיחה א'

אני לא יכול אפילו לק בלשון עבר. אני לא יכול אפילו לק בלשון עבר.

בשתי ימים בלבד - עכשיו.

אני לא יכול אפילו לק בלשון עבר, ואני לא יכול לקטט יחד, אלא רק מה שצריך.

אני עם - אני. ואני אני יחד איתך.

אני - משהו איתך איתנו. הייתה לי. הייתה לי איתך לא משהו איתך.

אני - אני הייתה לי.

יש לי חיוני משהו יותר משהו, משהו משהו, כשנני אלה איתך איתך.

אני עם ככה! ככה, עכשיו איתך - אני עם איתך לא משהו ככה אני עם.

אני לא משהו משהו משהו משהו. אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו. אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו. אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו. אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו. אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו. אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו. אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו. אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו. אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו. אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו. אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו. אני משהו משהו משהו משהו.

אני משהו משהו משהו משהו.

ע סיון תשל"ו

הכרתי את אבי לא הרבה זמן אולם למדתי, כי אני אוכלת את המערכת
בפועל. כל מה שקשור עם אולם - יוליא, מרדכי, חיים - קשה לי עם אבי.
כשר אבי לא בא קצת, נחמד לראות, כל פעם לביטוי המקסימלי אולם ואבי
היה קצת - אולי פעם אחת בקרב אבי אולם לפני שזכרתי אתי לעולם,
התעניין רבבה אחרת, ימי קדם.

אני זוכר פשוט כל ימי יסודי, סמוך, כמה לתקופה היא כמה
למקום, אמרתי אמרתי, אני זוכר את כל מה, ללמוד או גילוי
או יום, כמה קשה לי לראות אולם כמה שיש לי כמה ימים לתקופה, לפעם
למאן יום, שיש לי רגשות והרגה זו. האחרים הם - כן היקשרתי - ימים
או כמה חיים לפרטיו אולי. גם מרדכי אולי גם מסיפור

כל אבי אולי שיש לי את - כמה אני זכור למה, מנסה לראות
אם אני למדתי מה שיש לי. אין חושף על מה שזכרתי מה שיש לי לקרוא
לפי זכרתי את היום, ימי ימי לפני אולי דמי מרדכי; לקרוא
היום אולי מה שיש לי, לקרוא כמה שיש לי שיש לי - אולי מרדכי -
מקראי לקרוא אולי או זכרתי, סוף דמי מרדכי, אולי

למדתי למדתי, אולי, מרדכי, למדתי
אני כמה שיש לי האולי שיש לי אולי דמי מרדכי על מרדכי, דמי
אולי - מרדכי קד אולי, מרדכי יוליא, למדתי אולי מרדכי -
זכרתי מרדכי יוליא.

אולי יוליא מרדכי מרדכי מרדכי...
דמי מרדכי
אולי מרדכי

א"כ קב"כ' שאני ראיתי אותו. הוא היה אדם ששאל לשלום
 בלב משום. חן ובטחה רחוקה והן ~~התורה~~ ^{התורה} לשלום. אלא כה אנש' היה ליאל
 עליו מלך כהנא' וכל' לחקור את א"ש'ו. המבואר הנא' של שא"ה לשלום
 שש' מבואר שם' דס' לא מוז'ה את א"כ' הרה ^{בני אדם} ~~לש"ו~~ דס' דס', כאל
 היב' היחז'ו' של ודס' כה הדק' שקר' אמי וביא' אמי. לדי' גנ'ו' ז'כ' וס' של
 א"ש'ו' א"ה' וחס'ה שא"ה' יס' לט' ח"ו' הקר'ים דבר של כ'א' כ'כ' לה'ע' חק'ו'ה
 כ"כ קר'ה

כח"ה נאל' משאמי של אדם, שלום יום לפני מלתי. עליה כ' יל'ה לשלום
 ומא'ם לה אל' מקומה כס'ה, אך בשל הנש'ה חס'ה לאור הא'ה א"ה הא'ה
 יוצ' מה ירה לשלום לשלום שיה'ה כש'ה ורק צ'ק'ים של'ה עק' לה.
 ע' דברי הכול' ית' כ'ו'ו' עס'ר אל' מקרה שיה'ה שלום יל'ה לפני כ'א'י'ו
 של א"ש'ו, כ"כ.

כ' היה ד'ים של' אחר' כאלו היו כ'א'י'ת'. ר'כו' מוס' פ'ס'ה' ~~ש'ה~~ ש'ה'ם
 מול'ים של'ה ומק'ם כ'ים ממש'ם היחז'ו' וד'או' לשלום אל' הי'ים חק'ו'ה
 לקר'ה 'יום' ר'ש'ל'ם. א"כ' היה כ' ל'ס' פ'ק'ו' דמק'ו' והי'ס' כ'ת'ס' אל'
 ה'א'י'ו' ק'ה'ה, ה'ת'ס'ה' יק'ו'ו' ע'ם הי'ים א'ת' ע'ס'ו' לה'ה מ'ע'ו' ח'ד'ו'ו'ו'
 ש'ת'ס'ו' ^{ל'א'ת' מ'ת'ס'ו'ו'ו'} ח'ד'ו'ו'ו'ו' לק'ו'ה. א"כ' הי'ה'ה אל' הי'י'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'
 א'ת' הי'ת'ס'ו'v'
 ש'ת'ס'ו'v'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'v'

הי'ים ש'ו'v'
 אך כ'ס'ה' א"כ' א'ת' ח'ס'ר ע'כ' ע'כ' א'ת' א'ת'ה' מ'ה'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'v'
 כ'ו'v'
 א'ת' מ'ש'ו'ם של' ע'ה' ד'ת'ס'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'v'
 'ש'ר' ח'ת'ס'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'v'
 י'ב'ר'ה הא'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'v'
 ע'ס'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'v'
 ו'ב'ל'ה' י'ב'ר'ה ל'ת'ס'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'v'
 הי'ת'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'v'
 ע'ם א"כ' ו'כ'ו'ו'ו'ו'ו'ו'v'

תבנית עץ

משמחת הכלולות - לדמעות האבל

האם קלודין פל

האב אלי פל

דוד בניטו

אייל יוניאן

הכלה קרן אנוניים. בגודי כלולות. בית המשתנה לבואם של החתן אורי פל (במרכז), הוריו וחבריו (מימין). מימאלה קרן זיל קבריהם של הרוגי התאונה. הטרגדיה הנוראה שזיעזעה את המדינה: הכל עצרו ושימתם כאשר החתן והוריו, יחד עם 2 חברים, נעלמו ביום חמישי בדרכם לחתונה ■ היה חשש שונכלו קורבן לכיגוע ■ ביום שישי בבוקר הגיעה הבשורה המרה: החמישה נהרגו בהתהפך מכוניתם בכביש הבקעה ■ חן שלאין ודני ברנר, עמ' 135

(מאריך 8.6.97)

החיפושים

מאת חנן שלאין

יום חמישי 22:00

בחטיבת הבקעה מתקבל דיווח על היעדרותם של חמישה ישראלים שהיו בדרכם מירושלים לחתונה במושב הזורעים. בלא קצה חוט, עומדות בפני המחפשים שלוש אפשרויות: תאונת דרכים, פירגוצ חטיפה או מעצר בתחומי השליטה של הרשות הפלשתינית.

האפשרות השנייה נפסלת במהירות. גורמי מודיעין פלשתיניים בכירים הודיעו מיד שלא ידוע להם דבר על היעלמות הרכב. גורם פלשתיני סיפר כי ברגע ששמע יאסר ערפאת על הפרשה, הוא נתן הנחיה ברורה לאנשיו לסייע עד כמה שניתן בגילוי הנעדרים.

באותה עת צה"ל מתחיל לפרוס מחסומים לאורך כביש הבקעה וכביש אלון.

יום חמישי 23:15

במערכת הביטחון מתקבל דיווח לפיו ערפאת הודיע שהנעדרים מחזקים חטופים בכפר פסאיל שבבקעה.

במערכת הביטחון מנסים לבדוק את המידע. המחפשים נמנעים מכניסה לכפר, אולם כוח של חטיבת ההגנה המרחבית מוצב בפתחו.

תושבים באיזור מפקפקים באמינות הדיווח הזה. דוד אלחיאני, ראש ועד ישובי בקעת הירדן, אומר ש"פסאיל הוא כפר קטן ושקט, ולא יעלה על הדעת שתמשת הישראלים מוחזקים כאן". במשך הלילה מתצפתים חיילים על הכפר, ולמקום מועדי קים חיילים מיחידות מובחרות.

יום שישי 01:00

מפקד משטרת יהודה ושומרון, ניצב יוסי סדי בון, וניצב משנה אנטון איוב, עומדים בקשר עם המשטרה הפלשתינית ביריחו, ומקיימים הערכת מצב משותפת. בשיתוף הפעולה מלא יוצאים כוחות ישראלים ופלשתינים לסריקות רגליות בכפר עוג'ה. ללא תוצאות. מסוק ראשון מוזנק לאיזור החיפושים. הוא תג מעל כביש הבקעה, ומבצע סריקה ראשונית באיזור הכפר פסאיל.

יום שישי 05:25

אור ראשון. מסוק צבאי מגיח ומבצע סריקה יסודית מעל הכפר פסאיל תחילה. משם הוא ממשיך אל צירי התנועה באיזור. במקביל מועלים לאוויר גם מסוק משטרה ומסוקים אזרחיים. על הקרקע עוצרים כוחות הביטחון לתשאול פועלים מהכפר פסאיל, שיוצאים לעבודתם.

יום שישי 06:25

לוחמים מהיחידה ללוחמה בטרור של משמר הגבול (ימ"מ) ומחידה מובחרת של צה"ל מתחרים בסריקות רגליות בפסאיל. הם עוברים מבית לבית, אוספים תעודות זהות מכל הגברים. החיילים נוהגים באדיבות עם תושבי הכפר, אשר משתפים פעולה. בן לשבת הרשידה אומר ששמע בחדשות הבוקר שנעלמו חמישה ישראלים. "אולי זה קשור לזה, אבל פה בכפר לא היה לכך סימן". החיילים מסיימים את הסריקות בכפר פסאיל. אין כל תוצאות. ניתנת הוראה להרחיב את הסריקה, לאורך ציר אלון וכביש הבקעה. לחפ"ק הצבאי הסמוך חוזרים לאחר סיור ראשון בשטח אנשי צוות הפיקוח של המינהל האזרחי.

יום שישי 08:45

אחד המסוקים מרווח על רכב הפוך באזור צר מת אלון, על כביש ירושלים-ים המלח. לרגע חשים בחפ"ק שהסיפור נגמר. למקום נשלחו מיד שוטרים, אך הם מגלים שמדובר ברכב הנמצא במי קום זמן רב. גובר החשש כי מדובר בפיגוע.

יום שישי 10:45

מסוק של חברת בים ציר, שחג מעל כביש 90 בין ארגמן למחולה, מרווח על איתור רכב הדומה לתיאור הרכב הנעלם. הטייס נחת במקום סמוך, בעוד שניידות משטרה זורמות אל האתר.

במכשירי הקשר של הכוחות המחפשים אחרי מכונית הסיטראן של משפחת פל, נשמעת הודעה: "הרכב הנדון נמצא בין ארגמן למחולה". המדפקדים שהיו באזור יצאו לשם במהירות. המחזה שראו היה קשה. הרכב האפור היה הפוך על צדו, צמוד לדופן הגשר ממנו נפל, ובתוכו גופותיהם של חמשת נוסעיו. אף אחד לא הצליח להינצל. תוך זמן קצר הגיעו אנשי החילוץ. כבאים ניסרו את הרכב וחילצו ממנו את הגופות. בכך באו לקרן צן הטראגי שעות החרדה ומבצע החיפושים הנרחב, שהחל 14 שעות קודם לכן.

מוות בדרך לחתונה

חמישה הגופות מיתחת לגשר

עם קבלת הידיעה על היעדרות בני משפחת פל התייחסו במערכת הביטחון לשלוש אפשרויות: תאונת דרכים, פיגוע חטיפה או מעצר בידי הפלשתינים ■ אחרי לילה של חיפושים גילה מסוק את פיתרון התעלומה – הרכב אותר בצירי כביש הבקעה ■ במכשירי הקשר נשמעה ההודעה: "המכונית נמצאת בין ארגמן למחולה" ■ המחנה שהתגלה לעיני הכוחות היה קשה: הרכב האפור היה הפוך על צידו, ובתוכו גופות חמשת הנוסעים

המחפשים היו המומים:

פתחנו את הרכב כולם היו מיתים

**זמוך לשעה 9 בערב הועברה הודעה למשטרה: מכונית "סיטרואן" ובה 5 נוסעים י
בבוקר מירושלים בדרכה צפונה, אך לא הגיעה ליעדה • בגלל חשש שמד
כפיגוע, הופעלו מייד כל אמצעי החיפוש הליליים • שמועות עברו מפה לאוזן
שישי בבוקר נמצאה המכונית, ובתוכה חמשת הגופות • תאונת דרכים קט**

הועברה הודעה למשטרה. הועלה חשש לפיגוע טרור, ונוצד קשר עם ראשי כוחות הביטחון הפלשתינים. לא היתה בעיה של תיאום. הם נענו לבל בקשותינו", סיפר גורם צבאי צה"ל הקים חפ"ק באיזור מושב פצאל. לאורך כל הלילה התנהלו חיפושים קדחתניים. שבילים, בבישים וכפרים ערביים נסרקו לאור זרקורים. מסוק מצויד באמצעי ראית לילה סרק את השטח מהאוויר.

חצות הלילה סמוך לחצות. התקבלה שמועה, כי נוסעי המיכונית נמצאים בכפר הערבי אל'פצאל. על הכפר הוטל סגר. לפי נתן בוקר יום שישי נכנסו כוחות לכפר וערכו בו סריקות יסודיות, שלא העלו דבר. ידיעות אחרות סיפרו על כך, שמכונית כסר פה נראתה ליד בית הכנסת "שלום על ישראל" ביריחו. סיווד משותף ישראל-פלשתיני יצא למקום ומצא כי מדובר ברכב אחר.

יום שישי, 11:00 בבוקר ביום שישי בבוקר גברו החיפושים. הארמה בלעה אותם. אין סימן, אין פיסת מידע. אנתנו חיפושים, אמרו במשטרה. בינתיים, המריא המסוק לגיחת חיפוש נוספת. בדיוק כשאנשי המשטרה והצבא צמדו להתכנס לחד ערכת מצב, התקבלה הידיעה מהמסוק: "מצאנו את המכונית". פקחים של המנהל האזרחי היו הראשונים שהגיעו לרכב: בעזרת הג'יפ משכנו את הרכב ופתחנו אותו. כולם היו מיתים", סיפר אחד הפקחים. מפקד מחוז ש"י במשטרה, ניצב יוסי סידבון, הגיע גם הוא למקום: "כל הממצאים מראים על תאונה כתוצאה מאובדן שליטה. המעבדה לזיהוי פלילי בדקה אם מדובר באירוע תלבי, אך לא נמצאו סימנים לכך".

מאת רוני שקד וגבי ברון

שעות הבוקר של יום המישי בבית משפחה פל ברחוב המרכזי בירושלים היו קדחתניות והגיחות.

בני המשפחה ארזו את המזוודות ובדקו שוב שכל הבגדים הגיגיים נמצאים. שני החברים, דוד בנישו ואיל יוניאן, עזרו אורי ולאביו אלי להעמיס את המטען אל מכונית ה"סיטרואן" בסופה. הם העמיסו גם שלטיקרטון שהכינו: "לחתונה של ין ואורי".

8 חמישי, 11:30 בבוקר המכונית יצאה לדרכה. אביו ל אורי התנדב לנהוג. אורי רצה לנהוג בעצמו, אבל ויתר בגלל שצב. תחילה נסעו החמישה להתפלל בכותל המערבי. זריכך פנו צפונה. החמישה התכוונו להגיע אל בית-ההארחה ל קיבוץ לביא. לאחר מספר שעות מנחה היו אמורים להגיע מושב הזרעים, שם היתה אמורה להיערך החתונה. הם בחרו: סרע בכביש הנקעה, המקצר את הדרך מירושלים לצפון.

12:30 ל' 1 בצהריים איש לא ידע לעולם מה ידע בדיוק בעיקול המוות, כי-14 ק"מ צפונית למושב ארגמן. פיתול החד ה"סיטרואן" סטתה אל הנתיב הנגדי ונפלה לתוך זר ואדי מגובה של כארבעה מטרים, כשהיא צמודה לגשרון גליו עובר הכביש. אמצעי הביטחון של המכונית לא עזרו. הנוסעים הגרו הגורות בטיחות, וכרית האוויר של הנהג נפלה. אבל נראה, שהחמישה נהרגו במקום.

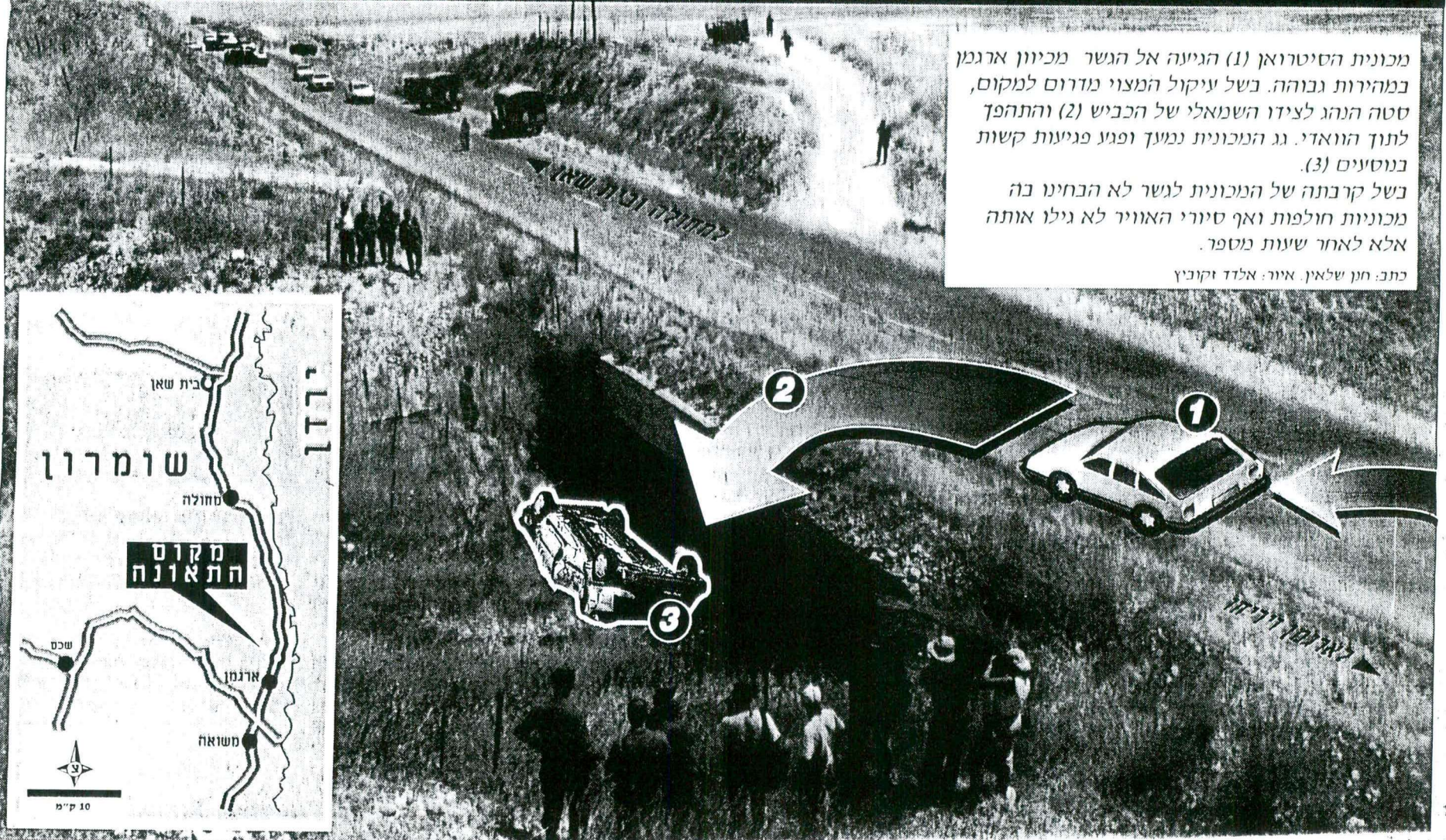
8:00 בערב במושב הזרעים המתינו הכלה, קרן, האורח. סמוך לשעה 9 בערב, כשהחתן ומשפחתו בוששו להגיע,

האסון בכביש הבקעה

מכונית הסיטרוואן (1) הגיעה אל הגשר מכיוון ארגמן במהירות גבוהה. בשל עיקול המצוי מדרום למקום, סטה הנהג לצידו השמאלי של הכביש (2) והתהפך לתוך הוואדי. גג המכונית נמעך ופגע פגיעות קשות בנוסעים (3).

בשל קרבתה של המכונית לגשר לא הבחינו בה מכוניות חולפות ואף סיורי האוויר לא גילו אותה. אלא לאחר שעות מטפר.

כתב: חנן שלאין. איור: אלדד זקוביץ

האסון בדרך לחתונה

היום הכי מאושר הסתיים בהלוויות

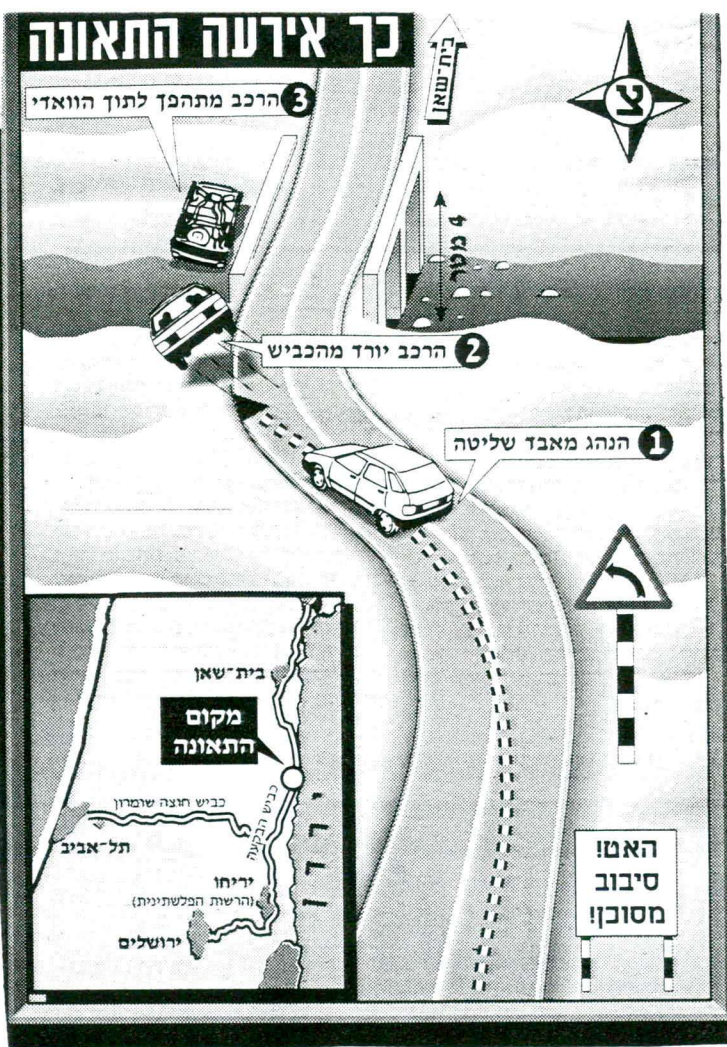
אלי פל ואישתו קלודין נסעו עם בנם אורי לטקס הנישואין שלו • בדרך התהפכה המכונית וכל נוסעיה נהרגו

מאת נורית ריגלר, כתבת "ידיעות אחרונות" יוב ה-5 ביוני השנה אמור היה להיות אחד המאשרים בחייה של משפחת פל. ההורים, אלו וקלודין, יצאו במכוניתם יחד עם בנם אורי (21) לכיוון מושב הזרעים, שם תוכנן להעריך באיתו ערב טקס הנישואין של אורי עם בחירת ליבו, קרן אבנעים.

מכונית הסיטרוואן, שבה היו גם שני חברי המשפחה, דויד בנישו ואיל יוניאן, בוששה להגיע לטקס האורחים וכעבור זמן מה המי דינה כולה עקבו בחרדה אחר גורל הנוסעים שנעלמו. במשך שעות ארוכות שרר חשש שנפל קורבן לפיגוע על רקע לאומני.

אחרי שעות ארוכות של חיפושים התברר כי לא ידם של המחבלים היתה באסון. המכונית נמצאה הפוכה מתחת לגשרון בכביש הבקעה כשבתוכה חמש גופות. אורי פל, בעל המיועד של קרן אבנעים, נהרג ממש באותו כביש שבו ניצל מתאונת דרכים תש"ע חודשים קודם לכן. הוא שב או מפגישתו הראשונה עם קרן. תאונה אחת היתה חלק מפגישתם הראשונה, תאונה אחרת קטעה את אהבתם הגדולה. תאונה שלישית גרעה אתמול חיים נוספים במשפחה המוכה.

שעות לא רבות אחרי טקס החתונה שלא התקיים, לבשה הכלה קרן שחורים וליוותה למנוחות את החתן שלא הספיק להינשא לו. "משמחת הכלולות לרמעות האבל", הכי תירו העיתונים את צילומיה קוראי הלב. על כפריהם של האב, האם ובנם הבכור, עמדו הבנים שלושת היתומים: חיים (20), נתן (13) ודון (12). חיים, הגדול מבין שלושת הנוותרים בבית, הפך בבת אחת לאב הרואג. "החיים יכולים להפוך את המציאות בתוך שניות, ולהביא אותנו למציאות אחרת לגמרי", הוא אמר למנחמים במהלך השבעה. איש לא העלה או על דעתו שגם ימיו שלו ספורים. אלי, קלודין ואורי פל נספרו זה לצד זה בהר המנוחות בגבעת שאול בירושלים. היום ייכרה שם הקבר הרביעי, קברו של חיים פל.

שיחזור נסיעת המוות

דווקא בסיבוב הזה אין מעקה בטיחות

המכונית המשפחתית האמורה, על חמשת נוסעיה הלבושים בחגיוניות, חלפה בין פיר תולי הדרך היפים של כביש הבקעה בשעות החמות של אחרי-הצהריים המוקדמים. "חבל של הזדמנויות", אומרים השלטים בצדי הדרך, שקוראים להמשיך בהתיישבות בבקעת-הירדן.

ואז דמם תכל על הכביש למנוחה המטריק
למנוחה מכונית, גם של מנומנים אדום
בדרך לא לחתונה

מבועד לחלונות הם יכולים היו לראות את ההכנות לבציר, בכרמים של פצאל וני תיב הגדוד. אחרי-כך עברו בצומת הגניפטליק, ובצומת מושב ארגמן. הכביש נוח למדי עד לכפר מרג אינגע, שתושביו מצביים ארגזי תירס וחצילים על אסי-הדרך. שם מתחילה ארץ הפיתולים.

שמונה קילומטרים אחרי צומת-אר-גמן. המהירות המירבית המותרת היא 80 קמ"ש שלטי אזהרה גדולים: "האסון! סיבוב מסוכן". אבל לא בסיבוב האחר רון הזה: עיקול של 20, אולי 30 מעלות ימינה - וה"סיטרוואן" המשיכה ישר, ריי חפה לאורך כעשרה מטרים ונחתה על גבה בתחתית התהום שקלצ' הדרך. אפילו מעקה-בטיחות לא היה שם, שיעצור את ריחוף המוות הנורא. גם אם ניסה הנהג לתקן בשבריר-שנייה, לא נענה הרכב העמסו במהירות הדרושה, וגם השוליים הרכים של הכביש נכנעו ללחץ הבל-תיצפוי. על כל גשרון לאורך הדרך, במקומות נחוצים ונחוצים, יש גדר-ביטי חון ממתכת. דווקא שם אין, ולא ברור מדוע. ה"סיטרוואן" נחתה על גגה והשתפדה" על עמודי הברזל של קונקרטינות התוויל הנושנות. גלגליה המשיכו להסתובב לעוד כמה רגעים. ואז דמם הכל על הכביש למעלה המשיכו לנסוע מכוניות, גם של מוזמנים אחרים בדרכם לחתונה. איש לא ראה. איש לא שמע.

מיכה קטלנית

המכונית התהפכה – וכל החמישה נהרגו ממהלומה בראשיהם ■ להערכת המשטרה, סיבת התאונה היא מהירות מופרזת

380 תאונות בשנה אחת

כביש הדמים מאת שלמה צונה

כביש מספר 90, הוא כביש הבקעה, נחשב כבר שנים ליכביש אדום. לאורך 70 הקילומטרים שלו, מסר אתמול ראש ועד ישובי בקעת הירדן, דוד אלחייני, היו ב-96' 380 תאונות, חלקן קטלניות. בישובי הבקעה טענו אתמול, כי תקציב הפיתוח של הכביש קוצץ בחצי. במקום 30 מיליון שקלים הועברו השנה רק 15, וגם זה אחרי מאבקים, אמרו. "הכביש הזה", אמר אלחייני, "נסלל בימי הירדנים. שוב ושוב סוללים באספלט שחור, סוגרים בורות ומרחיבים את השוליים, אבל הבעיה האמיתית, שהיא התוואי הקשה של סיבובים מסוכנים, נשארה בלתי פתורה. לפחות שישימו מעקה".

מלשכת שר התשתיות הלאומיות, אריאל שרון, נמסר בתגובה: "עם כניסתו לתפקיד הורה השר למע"ץ לגשת מיידית לעבודות של שיקום כביש 90. כבר בשנה זו מושקעים בשיפוצים מיליוני שקלים. העבודות החלו לפני כמה חודשים. גם בשנה הבאה יוקצו עשרות מיליוני שקלים, למרות הקיצוצים".

אין זה קרה מאת חנוך שלאין

ה"סיטרוואן" האסורה ובה חמש הגוסות התגלתה הסר כה על צדה בווארי שליר גשר על כביש הבקעה, בין מחולה לארגמן.

קצין משטרה בכיר מסר, כי למרות שהמכונית לא נפלה לתהום עמוקה, היתה עוצמת המכה קטלנית לכל חמשת נוסעיה, וכי כולם ספגו חבטה בראשם ונהרגו במקום.

דובר מחוז ש"י של המשטרה מסר, כי הערכת חוקרי התנועה היא, שהתאונה נגרמה מנהיגה במהירות מופרזת. על כביש הבקעה עצמו, כעשרה מטרים מהמקום שבו נמצא אה הסיטרוואן, התגלה סימן בלימה על הקו הלבן.

ההערכה היא, שנהג המכונית נכנס לעקומה הימנית במהירות רבה, איבד את השליטה וסטה שמאלה. החוקרים מצאו שיחים מעוכים בצד שמאל של הכביש, והם מעריכים כי המכונית התהפכה שם לפני שנפל מטה.

קטע כביש נסתר

מדובר בקטע כביש נסתר למדי, מה שמסביר את העובד דה, שאיש לא ראה את התאונה או את התהפכות המכונית. "בהחלט ייתכן שמרגע הכניסה לעקומה ימינה ועד להתפכות חלפו פחות מעשר שניות, במהלכם לא עברה במקום מכונית אחרת", הסביר קצין משטרה.

זו לא היתה התאונה הראשונה שבה היה מעורב החתן המיועד, אורי פל. בספטמבר '96 הוא עבר תאונה באותו אזור, כשעשה את דרכו בסביבות 3:30 לפנות בוקר כמכר נית פרטית – והתהפך. או נפצע באורח קל.

הנהג נסע כנראה במהירות מופרזת, איבד שליטה על ההגה והמכונית התהפכה לוואדי

שוטרים פלשתינאים סייעו בחיפושים אחר מכוניתם של בני משפחת פל

מאת סמוי סוקול, איתן רבין וגבי זוהר

שאי אפשר היה לפתוח אותן מבפנים. כל חמשת הנוסעים נהרגו. המכונית התהפכה בזמן שלא נסעו כבשים מכוניות נוספות. המקום שבו התהפכה היה מחוץ לשדה הראייה של המכוניות החולפות בכביש, לפיכך היה קשה לאתר.

ביום חמישי בשעה 10 בערב החלו החיפושים אחר בני המשפחה. חרר פיקוד הוקם במחנה ש"י וכוחות משטרה פתחו בסיוורים. במקביל הג מסוק משטרתי לארץ רך מסלול הנסיעה של המכונית עד שעות הבוקר.

שלוש עם אור ראשון הופיע לו שלושה מסוקים של צה"ל המשטרה והמינהל האזרחי. המסוקים הגו לאורך תוואי כביש הבקעה ובקטע הכביש שבין כפר אדומים ויריחו. בשולי קטע זה יש ואדיות עמוקים, ובמשטרה העריכו כי המכונית הידרדרה

בתום חיפושים נרחבים של כוחות צה"ל, משטרה, מתנדבים ושוטרים פלשתינאים אותרה שלושם לפני הצהריים מכוניתה של משפחת פל סמוך ליישוב ארגמן שבבקעה. בני המשפחה יצאו ביום חמישי מביתם בירושלים לים לחתונת הבן במושב הזורע עם שליד טבריה, אך לא הגיעו לחתונה.

דובר מחנה ש"י של המשטרה מסר כי הנהג נסע ככל הנראה במהירות מופרזת ואיבד את השליטה על ההגה. כתוצאה מכך סטתה המכונית לשולי הכביש, והתהפכה לתוך ואדי בעומק של שלושה חצי מטרים, בין קירות הגשר שעליו עובר הכביש. הגג של המכונית נחבט קשות בקרקע ודלתות המכונית נמעכו, כך

שלפיה הישראלים נחטפו לכפר. מפקד המחנה, יוסי סדבון, אמר שלושם כי התאונה מוכיחה שיש צורך לחזק את מערך הכבישים סביב הגדה, שכן מצבם ירוד, ויש לתגבר את המחנה בכוח אדם כדי להגביר את אכיפת חוקי התנועה באזור. הוא שיבח את המשטרה הפלשתינית על שיתוף הפעולה בחיפושים אחר המכונית.

אבל כבר ירד אתמול על מושב הזורעים, שבו היתה אמר רה להיערך חתונתם של קרן אבי נעים ואורי פל, שנהרג בתאונה. ביום חמישי בערב זרמו אורחים רבים למושב לחתונתם של בני הזוג.

רק לקראת השעה 8 בערב, כאשר אברהם בורג, קרוב משפחה, בא למושב, התעוררה דאגה בנוגע לחתן ומשפחתו, שטרם הגיעו. בורג התקשר לכוחות הביטחון ואלה החלו בחיפושים. האורחים נשארו במושב כדי לעודד את משפחת הכלה. רק בשעה 10 בלילה הם החלו לעזוב את המקום.

לתהום כתוצאה מתאונה. כארבע שעות הגו המסוקים עד שאיתרו את המכונית.

דובר מחנה ש"י מסר כי המסוקים טרה הפלשתינית סייעה בחיפוש שים בשטח יריחו ובאזור הכפר פסאיל, לאחר שנפוצה שמועה

(צילום: ז'ום 77)

אנשי הצלוצ מפנים את גופתו של אחד מהרוגי התאונה מהמכונית המעוכה

צילום: פלאש 90

הסוף הטרגי גופות ההרוגים שחולצו מתחת לגשר ממנו התהפכו אל מותם

"סילוקם של חמשת הקורבנות מנע מעם ישראל צרות גדולות וקרבנות גדולים"

לוואדי לצד גשר, בהמשכו של עיקול מסוכן. בהלוויית משפחת פאל השתתף קהל מגוון, ירושלמים לצד חברי מו" שב הזורעים, (מקום מגוריה של הכלה המיועדת), עולים וותיקים מצרפת לצד ילידי הארץ, רופאים ואחיות, תלמידי ישיבה, קצינים בכירים מחטיבת הצנחנים שבה שירת אורי ז"ל כסגן מפקד פלוגה לצד חניכיו משיבות ההסדר. הקהל הרב המתין בבית הלוויות בדרום-מיה לכואם של האחים היתומים חיים בן ה-19, נתן בן ה-13, ודן בן ה-12. לאחר ההספדים ניגשו שלושה האחים אל האלונקות המכוסות ובקול חרישי אמרו "קדיש". לאחר מכן יצא מסע ההלוויה ברגל אל חלקת הקבר, שם נטמנו בני משפחת פאל זה לצד זה.

אותה שעה הובא למנוחות בחלקה סמוכה דוד בנישו ז"ל, חברו של אורי פאל אשר נסע עימו ללחונתו ויחד קיפדו חייהם. דוד בנישו ז"ל, תושב ירושלים, השתחרר לפני מספר חודשים מצה"ל ועבר כקצין ביטחון במלון "לרוס" בעיר.

מעט לאחר מכן התקיימה הלווייתו של אייל יעקב יוניאן ז"ל, תושב רמות ב', חייל בישיבת ההסדר "שילה", סמל בצנחנים. הוא נטמן לפני כניסת השבת בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. ספרו לו רבני הישיבה ומפקד החטיבה, אשר דיברו על אופיו המיוחד, ועל כך שהיה נוח ונעים לכל, במאור פנים נפלא.

ח.נ.צ.ב.ה.

אמר מרן שליט"א בבואו לנחם את משפחת יוניאן, שבנה נהרג בתאונה שגבתה חמש קורבנות בנפש

אבל ויגון רב בעקבות המקרה המחריד של מות חמשה איש, בהם חתן והוריו ושני חבריו שנסעו ללחונתו, בתאונת דרכים בכביש הבקעה ביום חמישי האחרון, מקרה שזיעזע את כל עם ישראל.

החתן אורי פאל (משמאל) וחברו אייל יוניאן (מימין) ז"ל.

היה זה בשעות הצהריים כאשר עשו דרכם ללחונת במושב הזורעים. ברכב היו החתן, אורי פאל, האב והאם ד"ר אלי פאל ורעייתו, ושני החברים הטובים: אייל יוניאן ודוד בנישו, כולם מירושלים. משלא הגיעו ללחונת החלו היפרדים אחד מהשני. רק למחרת בבוקר נמצאו גופותיהם בתוך הרכב שנפל

■ במהלך השבעה הגיע ציבור רחב ובו רבנים רבים ואישי ציבור לנחם את בני משפחת יוניאן. בין הרבנים היו מרן הראש"ל הגאון רבי עובדיה יר"ם שליט"א שהגיע בלוויית שר העבודה והרווחה הר"ר אליהו ישי (שהינו קרוב משפחה), והרב הראשי לישראל הגר"א בקשי דורון שליט"א.

מרן שליט"א אמר לבני המשפחה כי כל הייסורים לטובה הם, וסילוקם של החמישה מנע מעם ישראל צרות גדולות וקרבנות גדולים. מרן שליט"א נשא דברי חיזוק ונחמה אשר עוררו וחיזקו את בני המשפחה.

הגר"א בקשי דורון שליט"א אמר כי צער זה העסיק את כל עם ישראל, ונשא אף הוא דברי נחמה באומרו כי ה' נתן וה' לקח ואנו צריכים להתחזק בתורה ומצוות וללמוד ממעשי הנפטרים ז"ל.

"ה' יום ז' אב" (8.6.97)

אייל יוניאן ז"ל

"חצי ממני הלך", אמר האח התאום

"חצי ממני הלך", אמר אתמול אלון יוניאן, אחיו התאום של אייל יוניאן ז"ל, שנהרג בתאונה בבקעה.

אייל (21.5) היה חברו הטוב של אורי פל ז"ל. אורי למד עם אייל בישיבת ההסדר "שילה" והיה המ"מ שלו במהלך שירותם בצנחנים. חברים מהישיבה

ומהצבא סיפרו אתמול שאייל נחשב תמיד ל"רוח החיה" שבחבורה, לזה שתמיד תורם ועוזר לחבריו. כולם דיברו על חיובו הרחב ועל חוש ההומור המיוחד שהיה לו.

דוד בנישו ז"ל

"שמעתי בודדו", שהבן שלי מת"

אביו של דוד בנישו ז"ל, שמע על מות בנו מהרדיו.

האב ג'ררד העביר את הלילה שבין חמישי לשישי בחפ"ק החיפר שים המשטרה שהוקם לאחר שנוצע על חמשת הנעדרים.

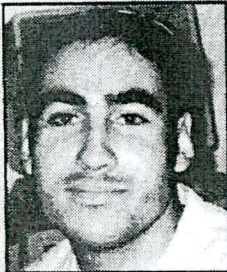
"מאוחר בלילה ניגש אלי מפקד מחוז ירושלים, ואמר לי שבני נמצא בידי הרשות הפלסטינית."

נית, בריא ושלם. בבוקר פתחתי את הרדיו ונדהמתי לשמוע שדוד מת. דוד בנישו (23) עלה לישראל מצרפת כשהיה בן 7. את אורי פל הכיר בשנת '81, במרכז קליטה.

החברים

הלוויית דוד בנישו ז"ל

תיכנן להדרין נערים עולים

מאת שלמה צונה
ויאיר אטינגר

בשעה שהתקיימה ביום שישי הלווייתם של בני משפחת פל, ליוו מאות למד נוחות הריג נוסף בתאונה המתרידה, דוד בנישו ז"ל. בין המשתתפים היו חבריו ומוריו משיבת ההסדר במעי לות, שבה למד, ומבית הכנסת שבו נהג להתפלל.

דוד בנישו, בן 23, עלה ארצה מצרפת בגיל שבע, עם משפחתו. הוא השתחרר לפני חמישה חודשים מצה"ל, במסגרת ישיבת ההסדר שבמעלות. דוד ואורי פל הכירו בילדותם במרכז קליטה. אחרי הצבא נפגשו שוב, כשעבדו כקציני ביטחון במלון "לרוס". דוד תיכנן להדריך נערים עולים וללמוד מחשבים. הוא נקבר בהר המנוחות. השאיר אחריו חורים ושתי אחיות.

הלווייתו של אייל יוניאן ז"ל

"הילד שלי, לקחו אותו"

חתונתו. הוא ליווה את אורי בשעות הבוקר לכותל המערבי ולמקווה ולאחר מכן יצאו יחד עם ההורים דוד בנישו, לחתונה בוורעים.

אייל היה אחד מתשעת ילדיהם של טובה, גננת במקצועה, ואהרון, בעל חנות למוצרי חשמל. המשפחה מתגוררת ברמות. היה לו קשר מיוחד עם אחיו התאום אלון. השניים כילו כל רגע ביחד, עד שהלכו לצבא. אייל התנדב לצנחנים. אלון התגייס לנח"ל. "הם כל הזמן היו ביחד. אחים כלב ובנפש", סיפר אחד החברים.

אייל נולד בירושלים ולאחר שסיים את לימודיו בתיכון, המשיך בישיבת ההסדר בשילה. את הלימודים שיי לב עם השירות בצנחנים.

משפחת יוניאן שמעה את הבשורה המרה ביום שישי, בחודש השעה 11 בבוקר. דקות ספורות קודם, הגיע מפי קד-משטרת מחוז ירושלים, ניצב יאיר יצחקי, לדווח למשפחה על התקרמות בהקריה.

מאת גולן יוסיפון ושלמה צונה
מאות חברים לנשק בכומות אדומות, קרובי משפחה וחברים ליישיבת ההסדר, ליוו שלושם למנוחות את סמל אייל יוניאן, בן 22, שנהרג בתאונת הדרכים בדרך לחתונת מסקרו במושב הזורעים.

"הילד שלי, לקחו אותו", זעקה האם טובה ליד הקבר, בחלקה הצבאית בהר הרצל בירושלים. הנוכחים לא יכלו להחניק את הדמעות.

"היה לו כוח רצון בלתי רגיל", סיפר אחד החברים. "הוא נפצע בזמנו במהלך מסע בצנחנים, אולם התעקש וסיים את המסלול המפרך."

■ התנדב לנהוג

אייל הכיר את אורי פל בבית הסיפר התיכון הדתי הימלפרב בירושלים. בצבא נפגשו שוב. אורי היה סגן מפי קד הפלוגה שלו. אייל התנדב להיות נהג החתן, מאחר והחתן לא נהג ביום

צילום: מלאש 90

על קברו של אייל ז"ל בהר הרצל

מוות בדרך לחתונה

הקוויה / טקוס ובו

הכלה לבשה שחורים

השמש כבר שקעה במערב, וקרן סרצה בבכי נורא. „אורי, אורי“, מילמלה. כמה מאושרת היתה צריכה להיות עכשיו: נערה אחרי חתונה, שבע ברכות, ירח דבש. והנה עתה, יום שישי אחר-הצהריים, היא עומדת סה, בהר-המנוחות בירוש-לים, מביטה בארוסה ובהוריו מוטלים לטניה בתכריכים, ולא קולטת את התמונה.

„איזה אסון“, בכו המלווים. הלכו מאות בדממה אחר המיטות, לבושים בבגדי השבת. חובשי כיפות סרוגות באו, וחילונים, וגם נזירה אחת בלבושה הלבן.

ח"כ אברהם בורג, קרוב משפחה, חיבק את הילדים, ליטף את פניה של קרן. עיניו היו אדומות מכבי, גרונו נחנק. „אין מלים, משפחה בלי אבא ואמא“, אמר בורג בסוף-השכוע, „אנו צריכים להיות איתם עכשיו ובשנים הבאות“.

„איזו משפחה הייתה“, ספד הרב יצחק גוטליב. כמה נעימים היו, איזה אנשי חסד. אורי קצין הצנחנים היה להם מקור גאווה. הם העולים החדשים, שמדברים חצי עברית וחצי צרפתית, ואורי, היישראלי השורשי שמחבר ביניהם.

„בבוקר של החתונה“, סיפר הרב גוטליב, „הוא התקשר אלי. כולם מבקשים ממנו ברכות, אמר, האם הוא יכול לברך אותם? בר' וראי, אמרתי לו. בירך אחרים לחופה, והוא לא הגיע לכך. לר' פואה שלמה, וממנו הדבר נחסך“. חרב חדה של מירת הדין תלויה מעל צווארנו, קונן הרב. צריך להרבות במצוות ולהימנע מעבירות ולעזור לשלושת היתומים. טבעת זוהב על ידה של קרן נצצה.

כזו אחר זו הורדו הגופות לתוך ארמטה הקשה של ירושלים. בגדיהם המוכתמים ברם, חלקי ריפור ומתכת מהמכונית המרוסקת, הושלכו לתוך הקברים.

ושם למטה, בכביש העולה לירושלים, נמשכו החיים. מטורפים לחצו על הגו, עקפו בצורה מסוכנת, ומלאך המוות חיפש את קורבנותיו. השתתפה בהכנת הכתבה: אורה עריף.

(צילום: זום 77)

„אין מלים, משפחה בלי אבא ואמא“. ח"כ אברהם בורג, קרוב משפחה, בלוייה

כביש הבקעה

בעבר התריעו: הדרך מסוכנת

המועצה האזורית בקעת הירדן אומרת שהתריעה מזה זמן רב כי קטעים רבים של כביש הבקעה מסוכני נים לנהיגה, ובמיוחד הקטע שבו אירע ער התאונה.

קיבלנו הבטחה ל-30 מיליון שקלים לשיפוץ הכביש, אומרת דוכת המועצה, תמי עטייה, קיבלנו רק 15 מיליון, זה בקושי מספיק לקוסמטיקה.

מהמשרד לתשתיות לאומיות ומסר בתגובה כי "עם בנייתו לתפקיד, השר אריאל שרון הורה למע"צ לשקם ולשפר את הכביש, והקצה לשם כך מיליוני שקלים, למרות הקיצוצים בתקציב מע"צ. העבודות בכביש מתבצעות מזה מספר חודשים".

מפקד מחוז ש"י במשטרה, ניצב יוסי סידרון, אמר בסוף השבוע כי הכביש "צד מפותל ומסוכן מאוד". לדבריו, הרושה אכיפה מוגברת בכביש, אך "לצערנו אין לנו מספיק כוחות".

רוני שקד ועופר פטרסבורג

תאונות אחרות

שני הרוגים בסוף השבוע

עוד שני בני-אדם נהרגו בסוף השבוע בתאונות דרכים, ולפתחת שניים עשר נפצעו.

שלוש בוקר נהרג גור אחיזק (22) מדימונה, קב"ט במלון "היאט" בעיר גר, שמכוניתו התהפכה לא החזק מהמלון. מסיבה שאינה ברורה הוא איבד את השליטה על ההגה וסטה מהדרך. בליל שבת נהרג מרדכי חי (32) מיהושע לים. רבב פגע בו בעת שהחליף נגול במכוניתו, על שטח התפודה בכביש תל-אביב-ירושלים.

שלושה נוסעים נפצעו שלוש ליד מכללת תל-חי בגליל העליון, בעת שרובם התנגש ברכב אחר. שניים נפצעו קל, השלישי - בינוני. אתמול נפצעו תשעה מטיללים ליד צומת גמלא בגולה, בעת שהג'יפ שלהם התהפך. אחד נפצע קשה, ושמונה נוסעים - קל עד בינוני.

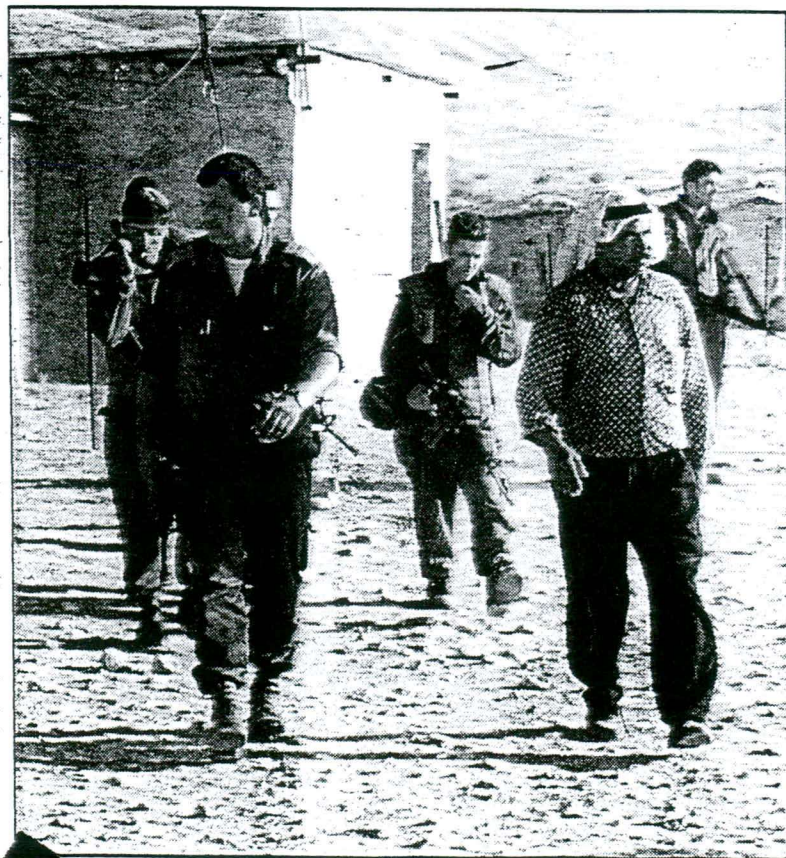
רוני סל, קהודית יחזקאלי ואיתן גליקמן

"כאילו האדמה בלעה אותם". קצינים במהלך החיפושים הקדחתניים, בלילה שבין חמישי לשישי (צילום: זום 77)

מערכת הביטחון: הפלשתינים שיתפו פעולה לאורך כל הדרך

צה"ל והשב"כ נכנסו לכוננות גבוהה והתייחסו לפרשה כאל אירוע חבלני

צילום

החיפושים אחר החמישה נערכו גם בכפרים ערביים בנקעה

מאת יואב לימור

במערכת הביטחון ציינו אתמול לחיוב את תפקידם של מנגנוני הביטחון הפלשתינים בפרשת יזהב שיתפו איתנו פעולה לכל אורך הדרך, בדקו והעבירו מודיעין, אמר מקור ביטחוני.

מרגע שגורע על היעדרותם של בני משפחת פל ושני חבריו של הבן אורי, נכנסו במערכת הביטחון לכוננות גבוהה. למרות היעדר מידע מודיעיני על פר גורע או חטיפה, נערכו בצה"ל ובשב"כ לטפל בפרשה כאילו מדובר באירוע חבלני.

יחידות ההשתלטות של צה"ל והמשטרה הועמדו בכוננות, למקרה שחמשת הנעדרים נחטפו ויהיה צורך לבצע פעולת שחרור. במקביל, הופעלו כל ערוצי הקשר עם הרשות הפלשתינית, בניסיון לברוק האם החיפוש בחטפו לתחומי האוטונומיה או נרצחו עליידי מחבלים. במסגרת זאת, נערכו פגישות בין צה"ל למי שטרה הפלשתינית במשרדי התיאום והקישור ביריחו ובדיקות אינטנסיביות של המודיעין הפלשתיני המסיי, כל, בתיאום עם השב"כ.

צה"ל והמשטרה הונקו גם כוחות גדולים לשטח עצמו. במקום הוקמו תבורות פיקוד קדמיות (חפ"ק) של צה"ל והמשטרה, שעמדו בקשר רציף עם החמ"ל המידחי שנפתח בפיקוד המרכז. בחיפושים בשטח השתתפו מאות חיילים, ובהם כוחות הכוננות המוצבים בבקעת הירדן, שהחלו בסריקות לאורך כביש הבקעה. במקביל הונק מסוק של צה"ל. חיפושים נערכו גם בכפרים ערביים באזור, ובראשם כפר פסאיל.

החיפושים נמשכו גם ביום שישי, והחל בשעות הברוק המוקדמות הונק לגזרה מסוק נוסף - של המינהל האזרחי ביהודה ושומרון. מפקד עוצבת הפלדה, תתיאלוף אייל, שטס במסוק, הוא שגילה את המכונית.

מכוניתם של בני משפחת פל נמצאה כשעליה קישוטי חתונת

פריים, חמש הנפות הילצו
מתקדם ובכך היעה לסחמה
הדומה שהחלה ביום ה' אחריצ.

מסקר עוצבת הבקעה, תאל
אייל, הוא שגילה את הרכב ממסוק
המינהל האזרחי ביהודה ושומרון.
הציפיה התקווה נמוגו, וסקס

לאחר 14 שעות של חיפוש
ארגוני כיום באוור, ברגל ובכרוב,
התגלתה ביום 1 בבוקר מכוניתם
של בני משפחת פל החברתם
בתחנית וארי, צמוד לכביש
הבקעה, כי קים צפתית למישב
ארגמן. המכנית התגלתה כשהיא
הסבה העליה קישוטי התנה

בתום חיפושים נרחבים התברר כי בני משפחת פל נהרגו בתאונת דרכים

מאת סמי סוקול ואיתן רבין

בתום חיפושים נרחבים אותי
רה שלשום בשעה 11 חצי בבר
קר מכוניתה של משפחת פל
סמוך ליישוב ארגמן שבבקעה.
בני המשפחה, אלי וקלוורין
פל, בנם, אורי, ושני חברים של
הבן - דוד בנישו ואיל יונגיאן
- יצאו ביום חמישי מירושלים
לחתונתו של אורי פל במישב
הזרעיים שליד טבריה, אך לא
הגיעו לחתונה.

ראו עמוד 5א

דובר מחוז ש"י של המשטרה
מסר כי הנהג נסע ככל הנראה
במהירות מופרזת ואיבד את
השליטה על ההגה. המכונית
התהפכה לתוך ואדי בעומק של
שלושה חצי מטרים, בין קירות
הגשר שעליו עובר הכביש. כל
חמשת הנוסעים נהרגו.

קרן אבנעוב (במרכז) בתלוויתם של בני משפחת פל בבית העלמין הר המור בירושלים

תצלום: יצא לפי

[(נארף 8.6.97)]

Missing wedding party found dead in car crash

By ILAN CHAIM and news agencies

JERUSALEM (June 6) - A night-long security alert and a massive search throughout the Jordan Valley ended this morning, when a helicopter spotted the Pell family's wrecked car overturned at the bottom of a roadside wadi.

Inside the car police found the bodies of Dr. Eli Pell, 46, his wife, Claudine, 45, their son, Uri, and two of Uri's friends, Sgt. Eyal Yoninian and David Ben-Ishai, all from Jerusalem. They had left the capital yesterday afternoon for Moshav Hazorim near Tiberias, where Uri was to be married to Keren Avi-Naim.

Judea and Samaria police said the Pells' car had apparently been speeding when the as yet unidentified driver failed to negotiate a sharp turn in the winding Jordan Valley highway, about five kilometers north of Moshav Argaman. The car swerved across the opposite lane and ran off the road, overturning several times till it came to rest at the bottom of a wadi some four meters below.

Forensic investigators had not released their report by late afternoon, but Fire and Rescue Service personnel who extracted the victims' bodies from the wreck were quoted by Israel Radio as saying that all five had apparently been killed instantly from the impact.

Israeli Police, IDF troops, volunteers, and Palestinian Police units had searched since early yesterday evening for the Pells' car, amid growing apprehension that they had been victims of a terror attack. When they failed to arrive at the moshav in the afternoon for the wedding ceremony, worried relatives contacted police and inquired whether there had been any road mishaps. The absence of reported accidents on the valley road soon led to fears of a more sinister explanation for the family's disappearance - terrorist action.

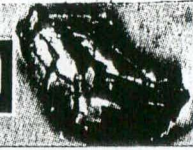
Security officials were in contact with the Palestinian Authority and Prime Minister Binyamin Netanyahu was constantly briefed on the progress of the search. During the course of the evening conflicting and erroneous reports placed the car and its occupants first in an Arab village in the Hebron area - far in the opposite direction of their destination - and later in an Arab village near Jericho, on the Jordan Valley road. These partial reports were followed avidly by most of the country, increasing speculation about some new form of terrorism.

Instead, at about 10 a.m. today, a search helicopter found the wreckage of another fatal road accident. The Pells and Yoninian were buried in Jerusalem this afternoon; Ben-Ishai's funeral has yet to be announced.

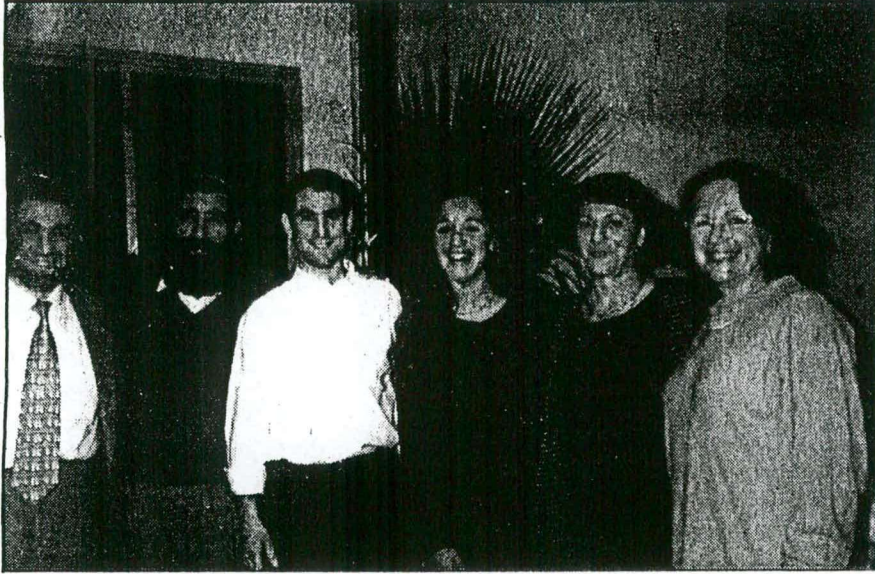
["Jerusalem Post" 8-6-93]

מיוות בדרך לחתונה

מישמיללת הכלולות

רפרודוקציה: דני ברנר

ימים מאושרים קון ואורי עם הוריהם

היה וראה / אריה בנדר

העיניים של קון אמרו הכל

קרן חיבקה בחום את אחיו של אורי ז'ל, חיים, נתן ורון, שנותרו יתומים, מביטים יחדיו על חורבות חייהם. עוד מעט היתה הופכת לגיסתם ועכשיו, על שפת הקבר, חיבקה את היתומים בחיבוק כמו אמהי. בקהלת, ציטט אחד המספידים, כתוב כי טוב ללכת אל בית אבלים מללכת אל בית משתה. מצוות ניהום אבלים נחשבת למצווה גדולה יותר מהשתתפות בשמחת כלולות. אבל אבוי לאותה מצווה ואוי למשפחה שבית המשתה שלה הפך לבית אבלים. לאחר שנאמר קדיש שלוש פעמים, החל הקהל הרב מטפס במעלה הדרך התלולה המובילה מחלקת הקברים אל מחוץ לבית העלמין. השבת כמעט ונכנסה. קרן פילסה דרכה מבעד להמון, כרעה על קברו של אורי אהובה, והניחה שם אבן קטנה.

כשנסתם הגולל על קבריהם של אורי ושל הוריו קלורין ואלי פל, הביטה קרן אבנעים בתלולית העפר הטרייה ועיניה הדומעות אמרו הכל. הגולל נסתם. לא רק על משפחה שנכרתה באחת, אלא גם על אהובה, שלא ישוב עוד לעולם, על אהבה וחלומות שהתנפצו. המדינה כולה עקבה בתרדה אחרי התעלומה, ליווה תה את הטרגדיה. "ארץ אוכלת יושביה", לחש מישהו על שפת הקבר הפתוח, אלף מיתות שונות ומשונות זימנה הארץ הוויזשביה, אבל אפילו הגורל האכזר המתעתע בנו לעתים התעלה הפעם על עצמו. הקהל העצום שהלך ביום שישי אחרי ארונותיהם של אלי, קלורין ואורי פל ז'ל, שמר על דומיה. רק מפעם לפעם קרעו פרצי בכי את הדממה. מה כבר אפשר לומר?

תצלומים: 'עריב'

קלודין פל

אלי פל

"חיכינו לחתן והחתן לא בא"

מאות המוזמנים חיכו לחתן ולמשפחתו עד שעות הלילה ורק אחרי שכוחות צבא החלו בחיפושים התפזרו האורחים לבתיהם

מאת דניאל בן-סימון

קיימה, האורחים שבו לבתיהם.

הידיעה הקשה התקבלה למחרת בבוקר. גופותיהם של בני המשפחה ושרידי הרכב נבדלו ליד היישוב ארגמן בר קצה שלשום במשך כל שעות הבוקר ביקרו רבים בבית משפחת פל בשכונת קטמון בירושלם. ליב. חברים וקרובים שמעו על האסון ברדיו ובאו לנחם.

רוב המבקרים היו דוברי צרפתית. אלי פל ורעייתו, קלודין, עלו לארץ בתחילת שנות ה-80 מצרפת והתיישבו בירושלם. אלי פל עבד כרופא חלק מרפאה פרטית עם חברי רים רופאים, אף הם עולים מצרפת. בני משפחת פל ניהלו ארחה חיים דתי.

"הכל היה מוכן. חיכינו לחד תן והחתן לא בא" - כך סיכם לוסין לזר את הלילה הקודר שבסיומו נמצאו גופותיהם של החתן, הוריו ושניים מחבריו במכונת מרוטשת. מאות מוד מנים המתינו במושב הזורעים שליד טבריה לבואו של החתן, אורי פל. לקראת רדת הלילה משלא הגיע, החלו להתעורר חששות.

לוסין לזר, קרוב משפחה של פל, האיץ בחתנו, אברהם בורג, לבדוק שמה קרה משחו לבני משפחת פל. בורג הזעיק את ראשי זרועות הביטחון ושוחח עם האלופים משה יעד לון ועוזי ריין. החתונה לא התי

קטמון הישנה, השכונה המד טופחת והמבוססת שבה התגדר ררה המשפחה, שינתה את פניה בעשור האחרון. התושבים החילונים עזבו את השכר נה ואת מקומם תפסו עולים חדשים דתיים מצרפת, אנגליה וארה"ב.

אחד השכנים סיפר ש"אפשר לספור את החילונים שנותרו בשכונה על יד אחת. הוא הכיר את ר"ד פל, אך לא הודמן לו להחליף עמו מלה. כמו רוב התושבים הוא דיבר צרפתית. התושבים הצרפתים נהגו להיפגש במועדון של השכונה לערבי הווי בצרפתית התפללו בבית הכנסת השכונתי. הם היו כל כך שקטים עד שלא הרגשנו בקיומם", סיפר בורג פגש את אלי וקלודין

פל באירועים משפחתיים. "האנשים האלה ענו על הסדר ריאויטפ של עולים מצרפת. הם היו דתיים, בעלי גאווה לאומית, אהבה גדולה למדינה ושמחת חיים. הם כל כך אהבו את המדינה עד שעזבו את צד פת כדי להרגיש חלק מהאומה היהודית בארץ ישראל. אם הדי תה צריכה להיכתב דרמה על המשפחה הזאת, אין ספק שהבן ציאות סיפקה אותה ובגדול", אמר שלשום בורג.

אורי פל הכיר את קרן אבנעים בתאונת דרכים שבה היה מעורב

(ע) אורי פל וקרן אבנעים, שהיו אמורים להינשא ביום תמישי בערב, הכירו זה את זה בעת תאונת דרכים - כך סיפרו שלשום חברים של בני הזוג. מתברר כי קרן היתה עדת ראייה לתאונה, וניגשה לעזור לאנשים שנפגעו בה. אחד המעורבים בתאונה זו היה אורי פל.

("הארץ" 97.6.8)